

TAIVALKUN TALAINEN

1 / 1995

Liity Osuuspankin jäseneksi. Voit säästää satoja markkoja!

Laina ilman toimitusmaksua:

Mihin käyttötarkoitukseen lainaa tarvitsetkin, Osuuspankin jäsenenä saat Sinulle myönnetyn lainan ilman toimitusmaksua! Jos et vielä ole jäsen, Sinun kannattaa liittyä mitä pikimmin, sillä erikoistarjouksemme rahallinen arvo esim. asuntolainoissa on useita satoja markkoja. Tarjous koskee vain yksityishenkilöitä ja on voimassa 30.6.1995 saakka

Maan kattavin turva lainallesi!

Kun haet lainaa Osuuspankista, ota samalla **Luoton Takaisinmaksuturva**. Se auttaa lainan hoitamisessa, jos tulosi pienenevät esim. työttömyyden johdosta. Näin kattavan turvan lainallesi voit saada vain Osuuspankista.

Jäsenyys on sijoitus!

Osuuspankin jäsenenä pääset nauttimaan monista rahanarvoisista eduista, joita ovat mm:

- 20 % alennus KULTATURVA -vakuutusten 1. vuoden maksusta.
- Jatkuva Kultatuotto ilman nostoprovisiota. Minimitalletus 50.000 mk.
- Kulta YV lehden vuosikerta maksutta kotiin.
- Sinulla on oikeus osallistua oman pankkisi päätöksentekoon.

Kysy lisää konttoristamme!

Φ T S O P
KOSKENMÄKI

TAIVALKUNTALAINEN

1/1995

SISÄLTÖ:

Puheenjohtajan palsta	4
Vuosikertomus 1994:	
yleistä, hallinto, tilaisuudet ja edustukset	7
muu toiminta ja aloitetut hankkeet	13
Toimintasuunnitelma vuodelle 1995	16
Kirkonmäen kuulumisia	18
Taivalkunnan tien varrelta, E-L. Hynninen	21
Muisteloita Hennasta, Sirkka Suvanto	32
Punaista ja mustaa, Into Kangasniemi	36
Kotimies, Tuula Perälä	39
Kesäpäivä, Into Kangasniemi	40
Ääni, Outi Lehtonen	42
Koululaisten kynästä:	
Kevätruno, Iida Tapola. Koira, Hanna Kortesus	44
Seikkailu laiskiaisten maassa, Osmo Sorva	45
Seikkailu ajassa, Simo Sipilä	46
Kesälomalla, Mikko Väisänen. Kutistuskone, Janne Lehtinen	48
Vihreä possu, Sanna Kunnas	49
Runo hevosista, Johanna Lehtinen	50
Muisto kesälomasta, Markku Kunnas. Iloinen lohikäärme, Markus Vuorenpää	51
Atlantti, Pasi Pyykkö	52
Runoja, Mira Toro	53
Ristikko, Joni Lehtonen	54
Takapihan valtias, Suvi Sorva	55
Matka maailman ympäri, Juha Mäkelä	65

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Paljon myönteistä ja mukavaa on tapahtunut viimeksi ilmestyneen Taivalkuntalaisen jälkeen. Viimeisin tapahtuma oli Teivossa.

KYLÄTORI 8.-9.4. 1995 Teivossa

Nyt kolmannen kerran järjestetty Pirkanmaan kylätori oli pääosin talkoovoimin toteutettu tapahtuma. Sen järjestäjä, Pirkan kylät r.y. on pirkanmaalaisten kylä- ja asukastoimikuntien yhteistyöverkosto, jonka toiminta-ajatuksena on edistää maaseudun omatoimista kehitystä. Yhdistyksen tärkeänä tavoitteena on eri muodoin lisätä maaseudun asukkaiden ja kaupunkilaisten myönteistä kanssakäymistä

Taivalkunnan kylätoimikunta ja taivalkuntalaiset olivat torilla hyvin esillä. Meillä oli runsaasti myynnissä kylällä valmistettuja tuotteita. Lisäksi oli perinnetöiden työnäytöksiä. Kylätoimikunnan tekemää kyläesitettä jaettiin ilmaiseksi kävijöille. Näin saimme yhteistyöllä kyläämme tunnetuksi Pirkanmaalla

KOULUMME SEMBRAMÄNTYKUJA

Viime vuonna kylätoimikunta teki päätöksen, jonka mukaisesti kysyimme kaupungilta lupaa istuttaa koulun sembramäntykujalle uudet taimet varttumaan. Työ on tarkoitus tehdä kesän aikana talkoovoimin. Ajatuksena on, että kun nykyiset puut joudutaan ylikäisinä kaatamaan, olisi uusi taimisto jo varttunut näyttäväksi.

PIANO

Siitä on nyt kulunut lähes vuosi, kun kylätoimikunta osti pianon. Se on sijoitettuna koululle ja on pääosin opettajien ja oppilaiden käytössä. Käyttäjäkunta on ollut erittäin tyytyväinen ja kylätoimikunta onkin saanut paljon kiitosta pianon ostosta. Herääkin kysymys, voitaisiinko joillain muillakin, varsin kohtuuhintaisilla investoinneilla saada aikaan yhtä suurelle joukolle kyläläisiä mielihyvää tai innostusta terveisiin harrastuksiin. Aika näyttää, miten käy.

KOULUTONTIN KESÄAIKAINEN KÄYTTÖ

Leikkikenttätöiminta sai runsaan osanoton viime kesänä. Se oli järjestetty 3 - 9 vuotiaille. Kaupungin puolesta oli koululla kaksi ohjaajaa ja aamupäivät kuuluivat leikkien, pelaten ja eväitä syöden.

Koululla oli kesällä myös viikon mittainen kuvataideleiri, johon saivat osallistua sekä kouluikäiset, että nuoremmat. Tulevana kesänä on luvassa koululle myös vastaavanlaista toimintaa.

JOUKKOLIIKENNE 1.6. 1995 lähtien

Joukkoliikenteeseen on luvassa lisää kylämme kautta ajettavia runkovuoroja. Ennakkotietojen mukaan LH päättää ostaa valtion rahoituksella seuraavat vuorot:

koulup.	7.00	Vammala - Sarkola - Nokia
ma - pe	8.20	Vammala - Sarkola - Nokia - Tampere
ma - pe	11.40	Tampere - Nokia - Sarkola - Vammala
koulup.	16.20	Nokia - Sarkola - Vammala

Lisäksi on vuoroja, joista kaupunki on pyytänyt tarjouksia. Näin ollen, onkin hyvin mahdollista, että Taivalkunnan kautta saadaan myös kaupungin kustantamia vuoroja.

On ilo todeta, ettei haja-asutusalueita ole unohdettu. Tästä kuuluu kiitos myös kaikille aktiivisille kyläläisille.

Taivalkunnassa 19.4. 1995

Yhteistyöterveisin,
kylätoimikunnan puheenjohtaja

Olli Sorva

**Vara on viisautta
eikä vahingon enne !**

**Kutsummekin kaikki Taivalkuntaiset
konttorillemme tutustumaan**

Lähivakuuttajan-etuihin

Kahvittelun merkeissä.

**Ota vanha vakuutuskirjasi mukaan. Laskemme
tarjouksen - huomaat Lähivakuuttajan edut !**

Jokaiselle tarjouksen 31.5.1995 mennessä pyytäneelle annamme käden
suojaksi uunikintaan, joka omalta osaltaan ehkäisee palovahinkoja !

Tervetuloa !

Heikki Salomaa

Heikki Salomaa

Arto Kallio

Arto Kallio

LÄHIVAKUUTUS

NOKIA VÄLIMÄENKATU 23 P.341 6284

VUOSIKERTOMUS 1994

TAIVALKUNNAN KYLÄTOIMIKUNTA

YLEISTÄ:

Vuosi 1994 oli viidestoista toimintavuosi. Toiminnan painopiste on ollut kylän tunnetuksi tekeminen sekä kylän profiilin ja omanarvontunnon nosto. Jatkossa pyritään kylän yhteishengen lujittamiseen sekä kylän uusien ja vanhojen asukkaiden vuorovaikutuksen lisäämiseen. Tavoite on saada kylän voimavarat tehokkaaseen käyttöön ja toimia kylän elinkeinoelämän kaikinpuolisen kehittämisen edistämiseksi.

HALLINTO:

Taivalkunnan kylätoimikunnassa ovat toimineet seuraavat kyläläiset:

puheenjohtajana	Olli Sorva
varapuheenjohtajana	Terhi Telenius
sihteerinä	Päivi Moisio
rahastonhoitajana	Esa Alanne
jäsenenä	Eija Ahlqvist
	Mervi Evikoski
	Sirpa Hautanen
	Into Kangasniemi
	Risto Mattila
	Tuula Perälä
	Taina Tapola

Kylätoimikunnan omia kokouksia oli 11.

TILAISUUDET JA EDUSTUKSET:

Vuosi 1994 oli kansallisen kulttuurin juhluvuosi. Kerholassa oli 17.01. kulttuuritoimiston järjestämä tilaisuus, jossa kylätoimikuntamme edustus oli myös paikalla. Kokoontumisen tarkoitus oli pohtia juhluvuoden ohjelmaa ja mahdollisimman tasokkaan

kotiseutujulkaisun aikaansaaminen. Nokia ennen ja nyt -julkaisu ilmestyi joulumyyntiin ja siinä on mukana Taivalkunnan historiaa.

26.01. oli Kankaantaan koululla koulutuslautakunnan järjestämä arvokeskustelu, jossa kylätoimikuntaa edusti puheenjohtaja. Tilaisuudessa oli mukana koulujen, seurakunnan sekä runsaasti kaupungin edustajia ja keskustelu pyöri osin etukäteen valmisteltujen puheenvuorojen varassa.

Heti alkuvuodesta kylätoimikunta päätti myös levittää tietoa koulustamme ainakin koskenmäen alueella, jotta saisimme ihmisiä kiinnostumaan kylästä ja tiedostamaan sen asumismukavuus sekä koulutyön hyvät puitteet. Kylätoimikunta toivotettiin tervetulleksi Koskenmäen koti - ja kouluyhdistyksen kokoukseen 16.02. Taivalkunnan terveiset sinne vei Olli Sorva ja vastaanotto oli lämmin ja osaaottava. Saimme luvan tehdä ilmoituksen koulustamme kylätoimikunnan nimissä heidän omaan lehteensä, joka jaetaan kaikille Koskenmäen koulun oppilaille. Ilmoituksen laati puheenjohtajamme ja se oli toukokuun KOALA:ssa. Kylätoimikuntien yhteinen tiedotustilaisuus oli maaseutuasiamiehen luona kaupungintalolla 03.03. Keskusteluaiheina olivat tuleva kaupungin kylätoiminta-avustus, Teivon kylätori sekä muut yhteiset hankkeet ja tapahtumat.

Tammikuisen arvokeskustelun innoittamana kylätoimikunta järjesti yhdessä opettajien kanssa 10.03. koululla keskustelutilaisuuden, johon oli kutsuttu oppilaiden vanhemmat ja alle kouluikäisten vanhemmat sekä koulupsykologi Kirsi Väänänen. Tilaisuudessa saimme tietoa uuden opetussuunnitelman laatimisen taustoista ja aikataulusta sekä arvoista, joita osanottajien mielestä koulun tulisi välittää. Koulumme on pieni, mutta oma opetussuunnitelma on koulullemme tärkeä ja siksi pyrimme pitämään jatkotilaisuuden keskustelulle joko tänä vuonna tai alkuvuodesta 1995.

22.03. oli ravunkasvatuksen teemailta kaupungintalolla,

jossa oli puhujana mm. rapututkija Jorma Kirjavainen Hämeen maaseutuelinkeinopiiristä. Myös tässä tilaisuudessa oli kylätoimikunta edustettuna ja hankkimassa tietoa, jota mahdollisesti voisi kylällä tarvita.

Kylätori Teivossa oli 09.-10.04. Perjantaina 08.04. pystytimme kylätoimikunnan myyntipöydän ja lauantai sekä sunnuntai oli toripäiviä. Osaston koko oli 3m x 3m ja myynnissä oli kylällä tuotettuja tuotteita. Koko kylätoimikunta oli joukolla mukana, mutta jatkossa olisi ilo nähdä myös muita kylän tuottajia myyntipöydän takana.

Teivon kylätorilla myyntivuorossa Sirpa Hautanen ja Päivi Moisio

Hunaja on juuri vaihtanut omistajaa. Kuvassa myyjänä Esa Alanne.

Kylätorilla oli asiakkaina myös runsaasti kyläläisiä. Etualalla Kari Soltin ja Heikki Virtanen.

Tottijärvellä pidettiin 12.04. Nokialaisten kyläyhdistysten yhteistilaisuus, jossa oli Matti Sahrakorpi kertomassa yhdistyksen rekisteröintiasioita. Asialla on sekä hyvät, että huonot puolensa. Taivalkunta pysyy toistaiseksi rekisteröimättömänä ja hoitaa ne asiat, joissa rekisteröinnistä on merkittävä etu, yhteistyössä jonkun jo rekisterissä olevan seuran kanssa.

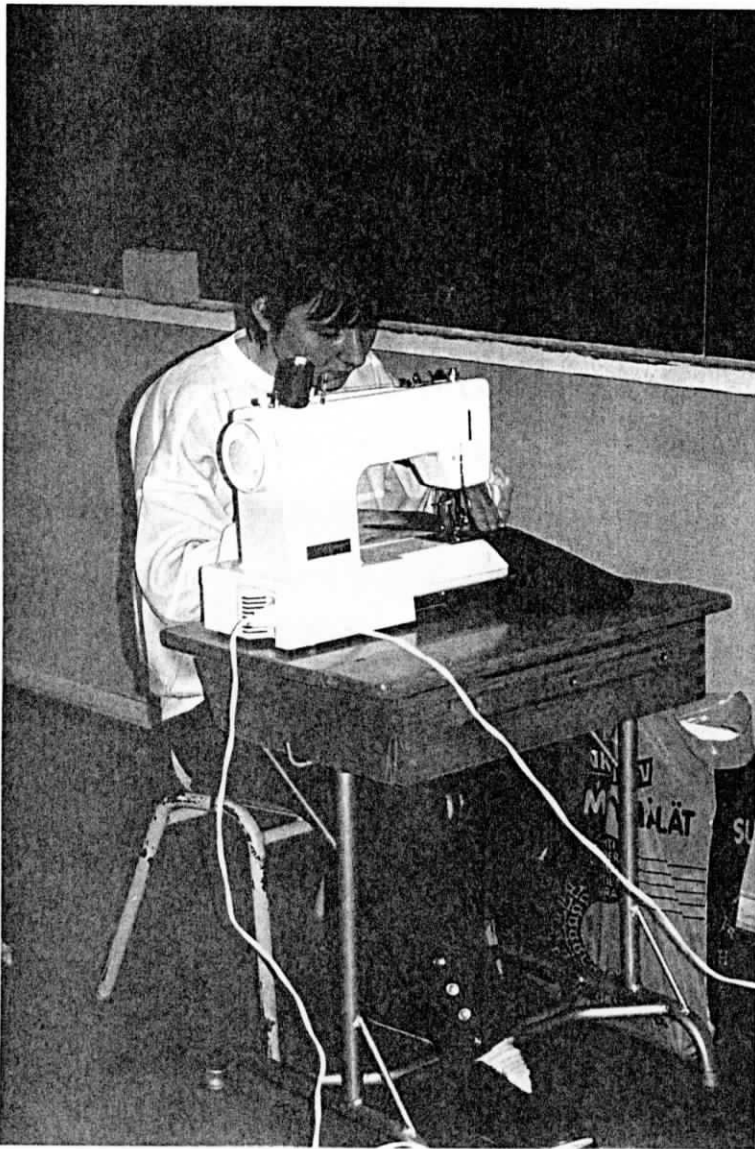
Kylätoimikunnan kevätkokous oli 14.04. Lakisäätteisten asioiden lisäksi oli esillä myös kompostointi- ja kierrätysasioita. Molok Oy:n edustaja, Heikki Viinikka, oli kertomassa heidän kehittämästään jätteidenkeruujärjestelmästä, jossa jätteet lajitellaan suuriin astioihin, jotka ovat suurimmaksi osaksi upotettu maan alle ja astioissa olevat suursäkit tyhjennetään harvoin. Myös eloperäinen jäte sallii pitkät tyhjennysvälit, koska astia pysyy viileänä maan alla.

Perinteistä kesäjuhlaa vietettiin 18.06. Päiväjuhlassa oli uutuuksena poniratsastusta ja -ajelua lapsille. Iltajuhllassa oli taikuriesitys, päiväkilpailujen palkintojenjako ja runsaasti musiikkia ja laulua. Haitaria oli soittamassa Lasse Kossila ja laulajana Juhani Korpela. Runonlausuntaa esitti Sina Kujansuu. Lisäksi oli mm. yhteislaulua, arpajaiset, naulanlyöntiä, arvauskilpailu ja puffetti. Kesäjuhla sai kyläläisiltä myönteisen vastaanoton.

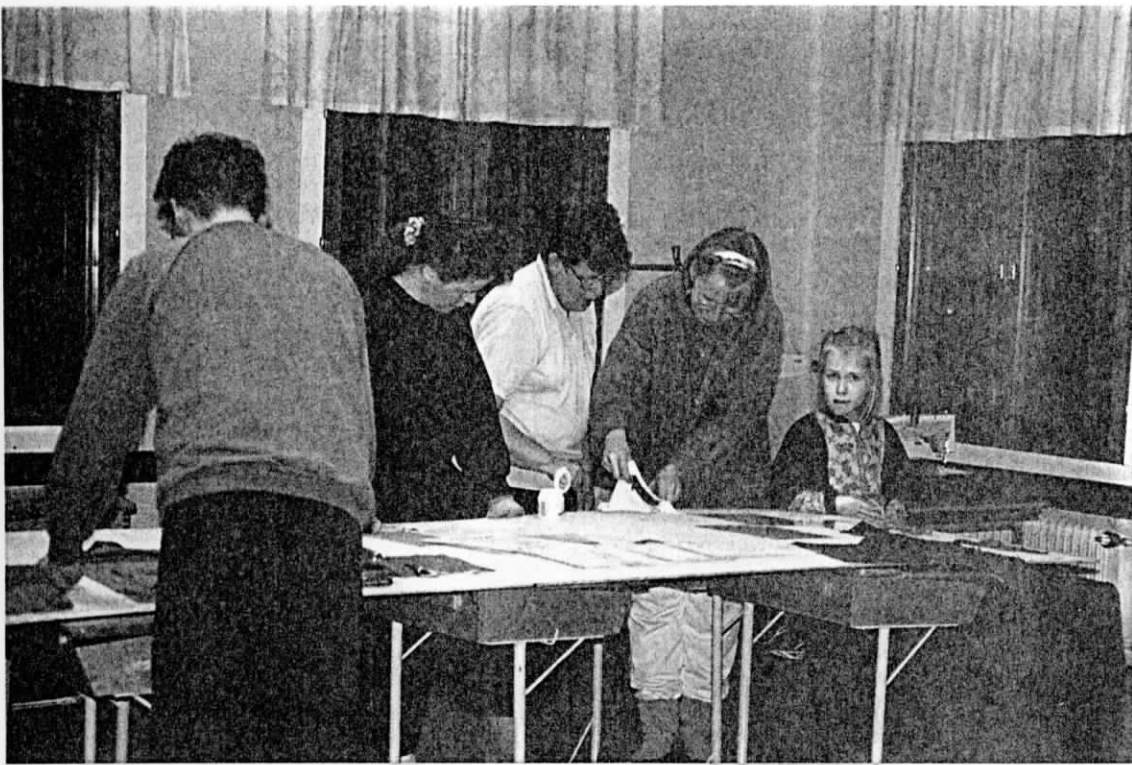
Suulitanssien kunnostus- ja siivoustalkoot pidettiin 28.07. ja tanssit olivat lauantaina 30.07. alkaen klo 20.00. Päivä oli kesän kuumimpia hellepäiviä, mutta illalla tansseissa oli väkeä kohtalaisesti.

Elokuun 12. päivänä kokoontuivat Nokialaiset kyläyhdistykset Kuloveden erämiesten majalle. Siellä keskustelimme kotipalveluasioista. Tilaisuudessa oli alustajan Maija-Liisa Tenhonen. Esillä oli myös vapaaehtoistyö-mahdollisuus sekä kylätoimikuntien osuus. Vanhusten ja lasten vuorovaikutus todettiin myös antoisaksi.

Työväenopisto järjestää haja-asutusalueilla melko vähän kursseja. Tästä asiasta keskustelimme muiden kylätoimikuntien, maaseutuasiamiehen sekä työväenopiston edustajien kanssa kaupungintalolla 28.10. Mukana oli myös kaupungin virkamiehiä ja valtuutettuja. Tämä haja-asutusalueiden yhteinen ponnistus sai lämminhenkisen vastaanoton. Saimme tietoa työväenopiston kurssien järjestämisperusteista ja toimme esille kylätoimikuntien tarpeet ja toiveet. Kyllä taas vuonna -95 saamme osallistua kursseille kylälämmä, näin toivon ja uskon.

Takki/ulkoiluvaate-kurssi. Kuvassa Sirpa Hautanen.

Takki/ulkoiluvaatekurssi Taivalkunnan koululla 17.1.-18.4.-95
Kuvassa vas. Pekka Perälä, Marita Toro, Raili Nyman ja kurs-
sin vetäjä Marita Hietanen.

Kyätoimikunnan syyskokous oli 17.11. Uusi kylätoimikunta valittiin ja lisäksi keskustelimme mahdollisuudesta järjestää kylällä esikoulukokeilua. Tässä on mukana kylän ulkopuolisena puuhamiehenä Tapio Perttunen ja kylätoimikunta antaa luonnollisesti täyden tukensa ja apunsa hankkeelle. Vuosi -95 tulee sitten näyttämään, miten hanke edistyy.

MUU TOIMINTA JA ALOITETUT HANKKEET

Koulumme arkipyhä- ja viikonloppuliputus on hoidettu myös vuonna 1994 kylätoimikunnan puolesta. Tästä on kaupungin kanssa "yhteistyösopimus", jonka mukaan kylätoimikunta saa vastaavasti käyttää koulun tiloja tilaisuuksiensa järjestämiseen veloituksetta.

Huhtikuussa avautui mainio tilaisuus kylätoimikunnalle ostaa vähän käytetty, erittäin hyvin pidetty piano, kun Nokian Musiikkikoulun pitäjä muutti Helsinkiin. Hän lupautui myymään toisen pianoistaan kylämme käyttöön edullisesti ja näin toistui jälleen

tuki kyläämme kohtaan, jota hän oli antanut jo koulutaistelun aikana. Tästä kiitos Chris Riikoselle. Pianon kuljetus koululle suritettiin talkootyönä pääosin kylätoimikuntalaisten voimin. Kylätoimikunta toivoo, että opettajat ja oppilaat käyttävät pianoa aktiivisesti jatkossakin.

Kylätoimikunnan piano kylän yhteiskäytössä. Kuvassa: Olli Sorva, Taivalkunnan kylätoimikunnan pj. Heikki Ojala, koulun johtajaopettaja, ja Hanna Kortesus, koulun oppilas.

Piano on tuotu koululle. Talkooväki kuvassa vasemmalta: Risto Mattila, Jorma Rantanen, Esa Alanne, Olli Sorva ja Suvi Sorva.

Kylälehti ilmestyi toukokuussa ja sen kylätoimikunta jakoi ilmaisjakeluna jokaiseen talouteen kylällä. Kaupungilta saatiin tiedotustoimintaan 1270 markan avustus.

Hämeen tiepiiriin oltiin yhteydessä syksyllä kevyenliikenteenväylän johdosta, mutta hankkeen toteutus jäänee ainakin kahden vuoden päähän.

Koulumme sembramäntykuja on päätetty uusia talkoovoimin. Tähän on saatu kaupungin lupa ja talkoot on tarkoitus pitää tulevana vuonna. Ajatus on istuttaa myös joitain muita puita koulun pihan elävöittämiseksi.

Keväällä kylätoimikunta myönsi 250 markan stipendit edellisvuotiseen tapaan Taivalkunnan- sekä Emäkosken koulun oppilaalle.

Vuosi -94 oli jälleen vilkas toiminnan vuosi. Kiitokset yhteistyöstä kylätoimikuntalaisille ja kyläläisille toimintaker-
tomuksen laatijalta, Olli Sorvalta.

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 1995

- Sääntöjen määräämät kevät- ja syyskokous asiat
- Koulukeskustelun seuraaminen ja tarvittavat toimenpiteet
- Teivon kylätorille osallistuminen 8.-9.4. 1995
- Kylälehdten julkaiseminen toukokuussa
- Kesätapahtuma kesäkuussa
- Suulitanssit heinä - elokuussa
- Taimien istutus koulun mäntykujalle talkoilla
- Kylän yhteishengen lisääminen esimerkiksi järjestämällä koululle "Tule ja tutustu kylään" - tilaisuus
- Koulun pihan elävöittäminen:
Lapsille leikkiväline, liukumäki lumesta, puuistutus,
kesäkauden toiminta tai jokin muu keino
- Esikoulutoiminnan tukeminen
- Koulun eteisen ja/tai luokkien peilihankintojen tukeminen
- Jää- ja talvitapahtumaan mahdollinen osallistuminen
- Oppilasstipendit
- Yhteistyö Nokian muiden kylätoimikuntien tai yhdistysten kanssa
- Vireillä olevien asioiden edistäminen ja esille tulevien hoitaminen.

MAATILAN TARVIKKEET

- Aitaustarvikkeet
- Juottokupit
- Ruokintakaukalot
- Lapiot ja talikot
- Hevostarvikkeet
- Henkilökohtaiset suojaimet
- Työkäsineet
- Työasut

Pelma Oy

Hatanpäänkatu 3, PL 98,
Tampere, puh. 931-222 30 11, fax 931-222 32 06

KIRKONMÄEN KUULUMISIA

Kuuluuhan se nyt sitten pidemmällekin, kuin vain kirkonmäelle. Nimittäin KELLO. Siinä se seurakuntatalon päädyssä soi, Taivalkunnan oma "kirkonkello".

Tämän kellon tarina alkaa oikeastaan jo monen vuosikymmenen takaa, jolloin kylän maatalousväki päätti perustaa VPK:n. Sitä varten oli tonttikin olemassa, mutta nähtävästi todettiin palokunnan olevan riittävän lähellä ja näin jäi paikallinen VPK aikeeksi. Tontti myytiin aikanaan ja näin saaduista rahoista osa lahjoitettiin seurakunnalle. Rahojen käytöstä kuitenkin mainittiin, että ne on tarkoitettu Taivalkunnan srk-talon kaunistukseen. Vuosien varrella seurakunta on niillä sitten hankkinut tänne talolle pianon ja krusifiksin.

Lapualle tehdyllä vanhustenkerhon retkellä syntyi idea kirkonkellosta. Siellä käytiin Sompin kellovalimolla, jossa nähtiin monen kokoista kelloa. Ajatus alkoi itää, ja talven aikana hankittiin sieltä meille Taivalkuntalaisille kello, jonka kyljessä on teksti: KIITTÄKÄÄ HERRAA, SILLÄ HÄN ON HYVÄ.

Kevään koittaessa saatiin naapurin poikien avulla tapuli pystyyn ja kello paikalleen, niin että yhteisvastuujuhlassa 2.4.1995 otettiin kello käyttöön. Sitä soitetaan mm. jumalanpalvelusten alussa ja lopussa, sekä ainakin kesän ajan joka lauantai-ilta klo 18 ehtookelloina pyhän alkaessa. Kannattaa höristellä korviaan, kenen kotiin saakka kello kuuluu.

Tavalliseen tapaan on seurakunta tarjonnut talolla jumalanpalvelukset, pyhäkoulun, vanhustenpiirin, naistenpiirin, sekakerhon ja päiväkerhon. Kauneimmat joululaulut lähetyksen hyväksi sekä keväinen yhteisvastuujuhla ovat jokavuotisia juttuja. Niihin on maa- ja kotitalousseura talkoillut kahvituksen. Talvitapahtuma samoin kuin tienvarsien siivoustalkoot ovat maa- ja kotitalousseuran järjestämiä.

Kesällä on taas tiedossa Siioninvirsiseurat, voi kai sanoa: jo perinteiseen tapaan. Erilaisia yksityistilaisuuksia, eri seurojen ja esim. tiekuntien kokouksia on myös ollut jonkinverran. Eli kaikkiaan ottaen elämää seurakuntatalolla on ollut ihan kiitettävästi. Toki lisääkin sopisi vielä melkoiset määrät.

Näkemisiin - tavataan talolla,

terveisin

Raili

TEKNISET
member of Euronics

kevätmarkkina

Tarjoamme asiantuntemustamme, huimia keväthintoja ja ennenkaikkea - turvallisia merkkituotteita.

PHILIPS

399,-
tuplastereo-
radionauhuri

Candy

edestä täytettävä pesukone

- 12 ohjelmaa
- 1/2 täyttökäytin
- linkous 400 k/m
- 4 pesuainelokeroa
- mitat lev. 60 cm kork. 85 cm

c 431
1895,-
(2495,-)

Upea, kapea, Rosenlew-Passeli 550 pesukone

- vapaavalintaiset ohjelmat
- määräautomatiikka
- linkous 550 k/m
- allas ja rumpu ruostumatonta terästä
- lev. 40 cm kork. 85 cm

2890,-

SIEMENS

- portaittainen intervallilinkous 600-800 k/m (ei rypistä pyykkiä)
- aroille vaatteille loistavat, pyykkiä säästävät ohjelmat
- SIVAMAT PLUS: 720 lev. 45 cm, kirkas erityisen hiljainen käyntiäänä

3990,-
(4790,-)

Video Schneider SVR-722
1495,-

HELKAMA GRILLILIESI

- uunissa pikalämmitys (6 min.) *)
- alaosassa vetolaatikko
- energiaa säästävä
- lev. 50 cm

1995,-
(2390,-)

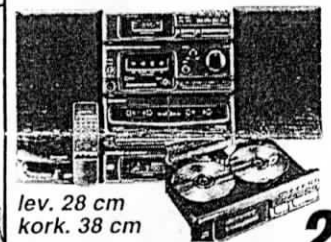
*) Lauantaina ostajalle asennus ja kuljetus kaupan päälle!

JVC -kannettava CD-yhdistelmä

1495,-
PC-X55

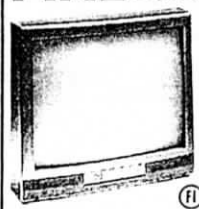
PIONEER

- 3 CD-levyn karuselli
- tupladekki
- teho 20 W (Super Bass)
- radiossa 24 pikaval.

lev. 28 cm kork. 38 cm
N-25 HIFISARJA 2590,-
(2990,-)

FINLUX KUNNON, ISO 25" teksti väri-TV

hintana **4400,-**
vaihd. ehjä väri-TV **-1000,-**
maksat vain

3400,-

tehty Suomen Turussa

Rosenlew GRILLIMIKRO

- grillin ja mikron yhdistelmätoiminto
- mikroteho 900 W
- grilliteho 1300 W
- teräs sisus

1495,-

JVC AUTOHIFI KD-GS50 RADIO+CD-SOITIN

- teho 4x22 W
- irroitettava etupaneeli

(2490,-)
1995,-

HUSQVARNA vapaasti sijoitettava JÄÄKAAPPI

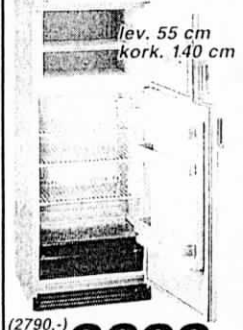
- tilavuus 100 l +9l pak.lokero
- lev. 50 cm, kork. 85 cm

MIKROUUNI

- teho 700 W
- kiit. alusta
- lev. 46 cm, kork. 25 cm

PAKETTIHINTAAN (2890,-)
2500,-

SIEMENS JENKKIKAAPPI

lev. 55 cm kork. 140 cm
(2790,-)
2290,-

PHILIPS imuihme superhintaan

1545,-
T-377
• kevyt ja ketterä
• teho 1000 W
MUSTA PHILIPS VEDENKETTIN vain la **159,-**

ROSENLEW NORM. MIKRO 795,-

YRITTÄJÄKATU 26 P. 342 2400

TV-KODINKONE • NOKIA

- PIRKAN SÄHKÖ LAUKONTORI 8 P 223 6655
- TOIJALA HAMEENTIE 69 P 542 2340
- PISPALA PISPALANVALT. 39 P 214 9500

Olli Sipilä

TAIVALKUNNAN TIEN VARRELTA

Viime vuoden numerossa jäimme muistelmissamme nykyisen seurakuntatalon nurkille ja siitä on hyvä jatkaa Pihtikorven suuntaan. Pihtikorvessa oli Nokia Yhtiön metsänvartijan pirtti (yhtiöllä oli samanlainen metsänvartijan asumus myös Taulajärven takana Santamäessä), ja vartijana toimi henkilö, jota kutsuttiin Pihtikorven Jussiksi, sukunimi lienee ollut Salonen.

Jussi oli monitaitoinen mies ja luonteeltaan äkkipikainen; tuli joskus tehtyä ensin ja ajateltua vasta myöhemmin. Eräänä talvipäivänä 30-luvun alussa Mattilan miehet olivat menossa nykyistä Teernijärventietä hakemaan puita järven takaa, kun Jussi tuli oman kuormansa kanssa jo järven jäältä ylös. Sattui kuorma kallistumaan ja osittain kaatumaankin. Jussi sotki ensin perusteellisesti lakkinsa, tarttui sitten kirveeseensä ja hutki hetkessä lamuskarekensä tapit eli karikat poikki. Illansuussa toisten tullessa takaisinpäin kairaili Pihtikorven Jussi tappien jäänteitä reiistä, että saisi uudet tilalle ja kuorman kuljetetuksi kotiin.

Jussi oli myös muurari ja siinä ominaisuudessa Pirotililla työssä. Tullessaan aamulla, laittoi herätyskellon puun oksalle. Teon merkitys selvisi muille, kun Jussin mieleisen kahvitauon aikaan kello alkoi piristä. Jussi vilkaisi ympärilleen, ja koska kahvia ei paikalla näkynyt, lähti astelemaan kotiaan kohti. Toiset huutelemaan perään, että kyllä sitä kohta tulee. Jussi palasi talon kahveille, mutta tuli myös kerralla selväksi, että kahviajasta ei sovi tinkiä.

Pihtikorven pirtti oli pieni, sisään mennessään joutui jokainen kumartamaan. Elantokaan ei varmaan kovin leveä ollut, talon miniä, Tiltakin, yritti sitä parhaansa mukaan hankkia marjastamalla; 2 koppaa keikkui edessä ja 2 selkäpuolella, kun hän poimi ahomansikoita, mustikoita, puolukoita tai sieninä myytäväksi.

HURIAISEN JALOSTUSSIKALA

KASSILANTIE 20
37120 NOKIA
PUH.3400 045

KASVATTAA JA MYY STRESSIVAPAITA POSSUJA

KULTTUURIA ... KESÄLLÄ 1995 ... NOKIALLA ... KULTTUURIA ... KESÄLLÄ ...

TERVETULOA

- Hinttalaan 29.5 lähtien päivittäin, matkailuneuvontaa, museo-opastuksia, kahvila, näyttelyitä, ohjelmaa ja kesätapahtumia. Tied. p. 3414 030

- Siuron Knuutilaan aikuisten maalauskurssille 3.7.-7.7., ohjaajana Mika Härkönen. Tied. p. 3418 350

- lasten kuvataidepainotteisia päiväleirejä kesäkuussa sekä Nokian keskustassa että kylillä, tied. kulttuuritoimistosta

Näyttelyt:

Kerholassa on 11.6 saakka Polonin salissa esillä mitaleita "Mitalisadetta" näyttelyssä. Nähtävänä on nokialaisten mitalikilpailuissa menestyneitä mitaleja, "Viisi pientä aarretta" lapsille tarkoitettu ohjattu kosketeltavat mitalit. Vapaa pääsy päivittäin klo 9-15 !

9.6.-23.7. Anna Järvisen, edesmenneen nokialaisen taidemaalarin, muistonäyttely Maija Metsöilan kokoelmista Nokian Taidetalolla, av. su-pe klo 11-18, la 11-15, vapaa pääsy !

Taidetalolla on Toivo Kärki 80 vuotta - näyttely Tapsan Taiteihin liittyen 1.8.-13.8.

16.8-3.9 Värinä-ryhmä tuo Taidetalolle "silmäpelinsä" maalauksia, veistoksia ja installaatioita.

Kennonnan kesäteatterissa esitetään Nokian Työväen Näyttämön 80-vuotisjuhlanäytelmä NOKINÄÄTÄ JA PIHAPÄÄSKY
Tied. p. 3420 263

LOPPUKESÄSTÄ TAPSAN TAHDIT 1.-6.8.95
Tied. p.3418 224

Tilta soitteli joskus sodan jälkeen Kohmalle, heti helluntain mentyä, kysyen hevosta perunanistutukseen. Isäntä kertoi, että ei heillä enää hevosella istuteta, johon Tilta tokaisi: "Jaa, se on konehella kun veisataan", ja löi luurin korvaan.

Pihtikorvesta Taivalkunnantien suuntaan tullessa oli muutama asumus: Jouhtinen, Telenius ja Katajisto. Nykyisen Vuorisen talon paikkeilla oli Jaakon lato, pääty maantiessä kiinni. Lato oli pitkä, pyöreistä hirsistä tehdyt päädyt, mutta keskiosa haapalaudoista, ja se tietysti pullisteli ulospäin muodostaen erikoisen arkkitehtonisen elämyksen.

Nykyisen Vastamäentien haarassa oli Hossan kaivo, ja lienee se siellä vieläkin. Hossan talo oli ollut Jutilaan menevän tien varressa, paikkaa vastapäätä on nyt aittoja ja talon kivijalka on tallella vieläkin. Riihi sijaitsi talosta maantielle päin. Sitä oli jouduttu 30-luvulla lyhentämäänkin päädyistä, että saatiin maantie oikaistua.

Jutilan ja Mäkelän talot ovat edelleen olemassa, Jutila näkyy Taivalkunnantielle mutta Mäkelä on hyvin puiden piilottamana. Mäkelässä oli 20-luvulla isäntä, jonka vakiosanonta kuului: "Jeskamandeeeras sentään!" Talot yhdistettiin Arvo Jutilan aikana.

Mäkelän kohdalla tien mutkassa oli Alastalon Jannen kauppa, ja sekin talo on edelleenkin olemassa. Jannella oli luultavasti kylän ensimmäinen automobiili, saksalainen maastoauton tyyppinen ja sen sanottiin käyvän makkaralla. Autoa piti vähän väliä työllä ja isäntä lupasi pikkupojille aina makkaraa työntöpalkaksi.

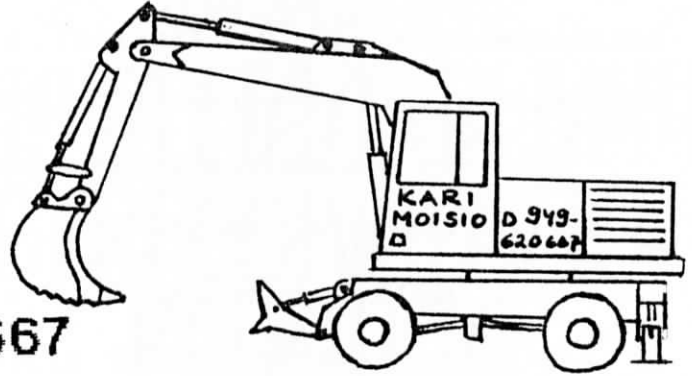
Janne Alastalo oli tosi kauppamies; kun joku asiakas kyseli makkaraa, totesi kauppias nopeasti: "Ei ole nyt, mutta olisi hyviä intiaanihenskeleitä!" Nämä olivat housunkannattimet, joissa oli takana nahkaosassa intiaaninkuva. Yleensä kauppias ei edes aloittanut vastaustaan ei-sanalla, vaan lupasi auliisti että "huomenna tulee" ja kiiruhti tilaamaan kysyttyä tuotetta. Keski-
viikkoisin tuli Jaakkolan leipomosta "kännttyä", pullanpätkiä,

MAANRAKENNUSTYÖT

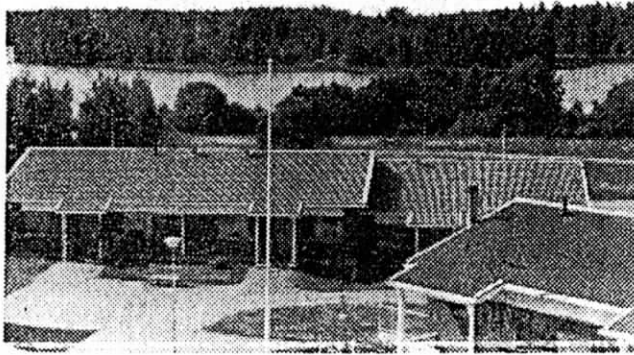
- perustusten kaivuusta pihatöihin
- soran ja maa-ainesten kuljetukset

URAKOITSIJA
KARI MOISIO
Taivalkunta
puhelimet:

340 0178 ja 949-620 667

MUUTTOVALMIITA RIVITALOASUNTOJA NOKIALLA PYHÄJÄRVEN RANTA-ALUEELLA

As Oy Liukuslahti Os. UULANTIE 4

Tilavia perheasuntoja hienolla paikalla Liukuslahden rannalla, uimaranta ja venepaikat. Persoonallisia II-tasoratkaisuja, erinomainen varustetaso, esim. maakellari, keskusmuri, apk. ja kaapeli -TV.

Tule vertaamaan hintaa ja laatua (Jäljellä vain kaksi kpl.)

3 h+k+s+autokatos 86,0 m² 495.000,-

As Oy Rälssipuisto Os. RÄLSSIKATU 4

Hyvätasoisia ja huolella rakennettuja asuntoja, omalla etelärinnetontilla. Toimivat I-tasoratkaisut. Vesikeskuslämm. autokatos, grillikatos, kaapeli -TV. Viihtyisä piha-alue ja ympärillä laajat puisto- ja järviolueet.

Nyt uuteen kotiin todella edullisesti! (Jäljellä vain kaksi kpl.)

3 h+k+s+autokatos 79 m² 390.000,-

HINNAT POHJASSA

OSTA

HALESA OY

UUDISASUNTO RAKENNUSLIIKE P. 3420 144
Yrittäjäkatu 22 37100 Nokia

NYT!

As Oy Telapuisto Os. LÄHDENIITYNTIE 15

Uusia ideoita, reilusti tilaa, helppohoitoiset asunnot, pienet asumiskustannukset. Hyvä sijainti.

Nokian edullisimmat uudisasunnot!

3 h+k+s II krs. 80,0 m² 358.000,-

3 h+k+s I krs. 80,5 m² 375.000,-

4 h+k+s II krs. 101,0 m² 464.000,-

KYSY MYÖS HYVIÄ VAIHTOASUNTOJA:

-Kyyrinkatu 9, A 11 -Ketolanmäen. 6 A 8
2 h+k+s 64 m² II krs. 2 h+kk 51 m² III krs.
Hp. 290.000,- Hp. 165.000,-

-Tottijärventie 1 B 9 -Kiviahteentie 2 A 21
2 h+k+s 62 m² 2 h+k+parveke 61,5 m²
RIVITALOASUNTO Hp. 205.000,-
Hp. 275.000,-

jotka maksoivat 2,50 mk/kpl. Koululaiset himoitsivat niitä erityisesti, ja jos jollakulla ei sattunut aivan vaadittua summaa löytymään, napsaisi kauppias saksilla sopivaksi katsomansa palan pullan päästä pois. Joskus, kun ei saksia ollut saapuvilla, kävi silakkatynnyristä lainattu puukkokin katkaisuvälineestä, mutta kääntty sai samalla uuden aromin. Talossa oli hyvä omenatarha ja siinä riitti kauppiasalla yötyötä, kun odotteli omenavarkaita.

Janne Alastalolla oli kolme veljeä: Topias, Väinö (Särkelä itte) ja Kalle, joka asui Alastalon tilaa ja omisti höyrysahan ja tiilitehtaan. Alastalon päärakennus valmistui 1920-luvun puolivälissä ja maksoi miljoonan. Myöhemmin konkurssihuutokaupassa talo ja pellot myytiin kaupungille 600 000 mk:n hinnasta. Talossa oli sellaiset ihmeet, kuin parkettilattia ja tanssisali, ja siksi tupaantuliaiset saatettiin pitää suurten tanssiaisten muodossa. Alastalo ei vastoin nykypäivän nimitystä ole koskaan ollut kartano, vaikka elämä siellä vuosisadan alkukymmenillä kartanomaista olikin.

Taivalkunnantiellä oli muitakin autoilijoita J. Alastalon lisäksi; Kalle Alastalo omisti keltaisen Fiat -merkkisen auton, opettaja Siivolalla oli motorisoitu kulkuneuvo ja Arvo Jutilalla Dodge. Niilo Lehtimäki ajeli kuorma-autolla, joka oli yhdistetty maitoauto ja taksi. Ajopeli oli kuulemma ns. maanantaimallia.

Kalle Alastalon poika, Paavo, oli hurjan automiehen maineessa; hän ajeli joskus Pinsiön kulmilla ja kyllästyi ainaiseen porttien aukomiseen, ja päästeli loppupuolen matkaa niistä suoraa läpi.

Alastalon takana oli ns. Kankastenmäki, jossa asuivat Peltoniemi, Pitkä Järvensivu, Riihiniitty, Tuominen ja Pahlman. Pitkästä Järvensivusta muistetaan, että hän maalasi kaikki tarvekallunsa, kirveet, rautakanget jne. punaisiksi. Muut sitä ihmettelivät, mutta kun Järvensivu löysi ja tunnisti omansa kesällä ruohikosta ja talvella lumesta, totesivat konstin käyttökelpoiseksi.

BETONIA

KAIKKIIN KOHTEISIIN!!

- Nyt meiltä saat myös kaivonrenkaat
- Laadukkaita betonielementtejä maatalouteen

Vammalan Betoni Oy

Puh. (932) 55 371, 12 463

ÖLJY-

WINTEX

ÖLJY-WINTEX ON
VARMA MAALI
MAALATA. SIINÄ
YHDISTYVÄT ÖLJY-
MAALIN KESTÄVYYS
JA VESIOHENTEISEN
MAALIN KÄTEVYYS
JA HELPPOUS.

NOSTAA TALOSI ARVOA

SÄÄSTÄ
RIIHIKUIVAA RAHAA...

ÖLJYPITOINEN
EDULLINEN
RAKENNUSMAALI

K-RAUTA
RAISAMO

Rounionkatu 1, puh. 3416 111, NOKIA

Taivalkunnantien pohjoispuolella ns. opettajien asuntolan lähistöllä, Pitkässämäessä, oli kaksi vuokratasarmia työntekijöille ja Ylistalossakin heitä asui. Tiilitehtaan johtaja tuli joskus talvella sahalle turkkiin pukeutuneena, mutta ilman käsi-
neitä, ja joutui puhalteleamalla lämmittämään käsiään. Hellin Kalle tokaisi hänelle, että myisi sormuksensa ja ostaisi kintaat; Alastalolla oli monta sormusta, mutta eivät ne pakkasessa paljon hyödyttäneet.

Alastalon emäntä toi taloon tullessaan hyvät myötäjäiset, mm. pärekorillisen kenkiä ja saavillisen puolukoita. Tammikuun pakkasilla tuli kai pientä erimielisyyttä pariskunnalle ja emäntä uhkasi lähteä takaisin kotipuoleen. Alastalon Kalle pohdiskeli kylällä, että kyllä hän ne muut myötäjäiset korvaisi mutta mistä hän ottaa ne puolukat...

Ylistalosta Kassilaan päin oli Kirmarinmäki, jonne tiilitehtaan työntekijät heittelivät kakkoslaatua eli katkenneita tiilenpätkiä. Kassilan Kalle isäntä hermostui ja soitti tehtailijalle itselleen: "Ei heitellä niitä tiiliä sinne Kirmarinmäkeen, päh!" Hänellä oli tapana lopettaa lauseensa "päh".

Vanha Kalle Kassila oli itsetuntoinen mies, hän näytti "ottaneensa" mielellään kotiväelle kuka määrää kaapinpaikan. Pojalleen hän joskus kehaisi: "Vaikka sinä olet pitkä mies, minä olen pää!"

Kerran Kalle matkusti linja-autossa koiransa kanssa ja istumapaikat alkoivat tulla kortille matkan edetessä. Joku tuli närkästyneenä sanomaan Kallelle, että komentaisi koiransa pois penkiltä, että ihmiset pääsisivät istumaan. Kalle totesi vain: "Me istumme ja maksamme, Mökö ja minä!"

Kalle Kassila oli käynyt maamieskoulun Mustialassa ja siitä hyvin ylpeä. "Minä en tee haukia", hän totesi kylvötaidoistaan. Järvis Aatu, hänen renkinsä, pisti yhteen kylvökoneen vantaaseen perunan ja niin vain tuli "haukia" Kallellekin, joka muuten

WALKER®

PAKOPUTKET

Edullisemmin

NOKIALTA

PIHLAJAMÄKI KY

**KANKAANTAANKATU 23,
P. 342 1100**

Pirkkalaistorilla
PALVELEE
JOKA PÄIVÄ

MA-LA 9-21
SU 12-21

Puh: 931-342 5111

muuten istui kylvökoneen päällä, eikä koskaan kulkenut sen perässä, kuten muut.

Kassilassa oli hyvälaatuiset maat ja "senverran pitkät sarat, että saa välillä nukahtaakin niitokonetta ajaessaan". Maantietä oikaistaessa peltosarat jouduttiin katkaisemaan ja se harmitti isäntää niin, että hän kävi monen kertaan yöllä nyppimässä "taakit" pois ja mittaus herrat saivat ne taas päivällä sinne uudestaan laittaa.

Kassila oli myös kuuluisa omenatarhastaan. Tampereella Laukontorilla myytiin "kuuluja Kassilan Omenoita", kuten sen ajan mainos todisti. Omenapuita oli paljon ja lajikkeet hyviä; vieläkin osa näyttää olevan elossa.

Alasen talon isäntä, Topias Alanen (Alastalo), oli innokas puhemies; heti hän oudon ihmisen nähdessään kyseli, kenen tytär/poika tämä oli ja löysi yleensä sopivan kumppaniehdokkaan nopeasti. Alasen ja Ylisen isännät tiesivät varmat kalapaikat Alasentaldella, mutta ne ovat heidän mukanaan painuneet unhon yöhön.

Vehko-ojan rannalla asuivat Rosenlund, suutari Rainio ja Vehkoseppä. Viimeksi mainitun kutsui kerran pappi nuhdeltavaksi, kun ei tämä ollut joka pyhä tullut kirkkoon, kuten tapana oli. Vehkosepällä oli selitys valmiina: "Minä odotan kunnes lehmä poikii, että saan evästä". Pastori Ivendorf oli kuulu pitkistä saarnoistaan, jotka saattoivat kestää pitkälle iltapäivään.

Haapaniemen kartano oli aikanaan ollut kestikievari, jolla oli oikeus pitää kapakkaakin. Siitä on tullut nimi Kapakannokka Kuloveteen pistävälle niemelle. Haapaniemen pihassa on pirtti, jossa asui vänrikki Stoolin tarinoista tuttu von Konow vanhuutensa päivät.

Karhunahteessa Taivalkunnantie kulki koukaten vasemmalta vuonna -33 oikaistun nykyisen tien paikan. Tie oli osittain kallion päällä, siinä sanotaan karhun liukastuneen ja laskeneen takapuolelleen alas, josta tapauksesta tietysti tuli nimi "Kar-

hunperseenahde". Kalliolla kasvoi tien päälle kaartuva suuri mänty, "Eljaksen mänty". Siihen oli perimätiedon mukaan Eljas hirttäytynyt, mutta koska, sitä ei tarina kerro.

Lopetamme tällä erää tarinoinnin tähän kohtaan, vaikka tie jatkaakin kulkuaan ja yhä uusia tarinoita sen varrella syntyy.

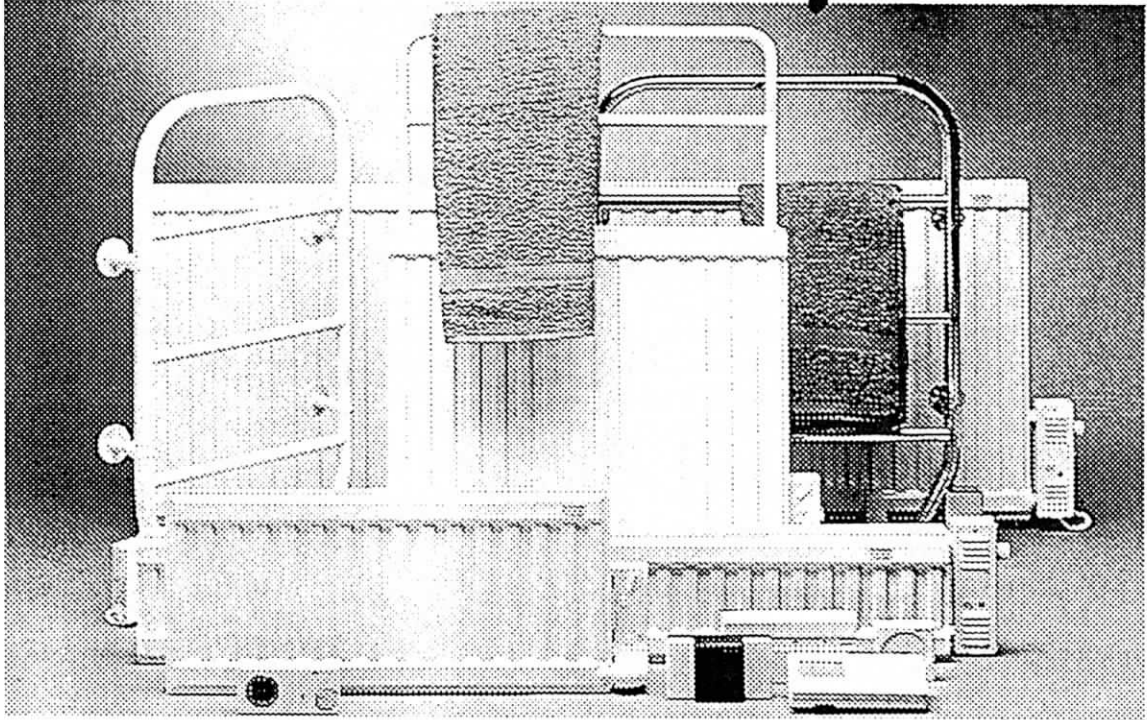
E-L Hynninen

Karhunahteella oli vuosisadan alkupuolella kivilouhimo. Sieltä on mm. Taivalkunnan koulun kivijalka. Näitä harmaagraniittilohkareita myytiin Taivalkunnan ulkopuolellekin rakennusmateriaaliksi. Yritys kuului Kalle Alastalon Toimintaan.
(Kuvan lähetti Sirkka Suvanto)

Lämpöä pehmeästi - terveellisemmin,
edullisemmin

Thermosoft®

- Lämmön varaajana toimivan öljyn ansiosta Thermosoft jakaa lämpöä tasaisesti ja pehmeästi.
- Pystyt säätämään lämpötilan kussakin huoneessa juuri sellaiseksi kuin haluat.
- Lämmittimen pinta ei ole koskaan tulikuuma.
- Öljytäytteen Thermosoft sähkölämmitin yhdistää vesikeskuslämmityksen edut ja sähkölämmityksen helpon ja edullisen asennuksen.
- Thermosoft on pitkäikäinen ja turvallinen.
- Erittäin laajasta valikoimasta löydät varmasti mieleisesi lämmitinmallit.

Valmistaja: LVI-Produkter
Maahantuojaja ja markkinoija:
ABB Asea Skandia Oy
Myynti:

NOKIAN
SÄHKÖTEKIJÄT

Myllysaarentie 8, 37120 NOKIA, puh. 3416 444

MUISTELOITA HENNASTA

Viime vuoden lehdessä mainittiin Henna Tauranen, pirteä vanhus, joka 1930-luvulla oli täysissä sielun ja ruumiin voimissa. Usein hän kävi kaupassa, siinä tien mutkassa. Joskus minut lähetettiin viemään lämmintä rievää Hennalle. Kerran hän oli sairaana ja tultuani Hennan luota, äitini soitti diakonissalle Hennan kuulumiset.

Hennan oli tapana käydä kesäisin Lukkilassa ja poikkesi mennen tullen vähän huokaamaan kauppaan. Tyytyväisenä hän kertoi että molemmissa taloissa oli niin mukava vieraillla ja keskustella emäntien kanssa Jumalan sanasta. Suurusta tarjottiin ja kaffetta. Vasta illan suussa Henna laahusti pitkässä harmaassa hameessaan kotimökkiinsä.

Lukukinkereillä Henna oli valittu kolmanneksi pyhäkoulunopettajaksi. Tavallisesti pyhäkoulua käytiin vuorotellen Ylisellä ja Alasella, mutta kun oli Hennan vuoro opettaa, kokoonnuttiin Taivalkunnan koululle.

Vaikka Hennan asu oli viime vuosisadalta, mustanharmaa, niin sielu oli värikäs. Kerrottiin, että hänellä olisi ollut pelikortit ja musta raamattu. Lapsia varoitettiin, ettei Hennalle saanut nauraa, eikä häntä ivata. -Hän osaa noitua!

1930-luvulla tuli entistä enemmän muotiin, että kesäloma vietettiin maalla. Aamulehdessä oli ilmoituksia; Halutaan vuokrata mökki kesäksi ja vuokra maksetaan etukäteen. Henna hoksasi, että hän itse voisi asua pikkuruisessa saunassa ja mökkiin voisi ottaa kesävieraita. Tuumasta toimeen. Helposti löytyikin pieni ryhmä itsenäisiä naisia, jotka ihastuivat harmaaseen mökkiin.

Mutta mikä meno tulikaan pirttiin! Ei osannut Henna aavistaa, että ne hyväkkäät toisivat gramofoonin ja polttaisivat tupakkaa. Sitten kulkivat niin vähissä vaatteissa, että Henna ihan hävetti. Kesä oli helteinen ja ne naiset kulkivat melkein puolialasti. Henna harmitti, mitä naapuritkin puhuu. Kaiken lisäksi niille

tuli poikaystäviä kaupungista. Harmistuneena Henna lähti Lukkilaan huoliaan kertomaan. Tuskin tulija oli istuun ehtinyt, kun jo Elsa-emäntä huudahti: "Jestas vaaraa, mitä ihmeen väkkee Henna on ruvannu hyysäämään?", "Sanokaas muuta, mutta mistäs minä sen tiesin", puolustautui Henna. Toisessa Lukkilan talossa. Matilda emäntä huudahti: "Voi Herran poijsaat sentään! Ne Hennan aukkaat herättää ihan pahennusta paikkakunnalla". Vastaus oli: "Olen minä niille yrittänyt puhua Herran sanaa, mutta kun ne hyväkkäät nauraa". Paluumatkalla Henna poikkesi taas kauppaan huokaamaan ja pahoitteli, kun nuo ystävät häntä ihan nuhtelivat.

Seuraavaksi kesäksi ei Henna enää kesävieraita ottanut. Eräänä suvisena sunnuntai-iltana, pistäydyin äitini kanssa tervehtimään yksinäistä vanhusta. Ihailtiin ensin pelargonioita ikkunalla. Sitten äitini kysyi hymyillen: "Onko totta, että Henna osaa povata?" "Kyllähän minä", oli vastaus ja hän haki esille isot kuluneet kortit, joissa oli herttaa ja ruutua ym. "Kattotaanko Sirkalle?", kysyi Henna, ja sekoitti korttipinkkaa. Oliko se kortti ristisotilas, vai mikä sieltä nousi, mutta povarilla oli tulkinta valmiina: "Tumma, tumma mies. Se on tuleva aviomies..." No, puolet on mennyt ennustuksesta vikaan, sillä mieheni on vaalea ollut jo 45 vuotta, ja aina vaaleemmaksi tulee, kun tukka harmaantuu. Povaus maksettiin, muistaakseni 10-20 markkaa. Samalla pöydällä oli raamattu. Äitini kysäisi kuin ohimennen: "Onko sillä Mooseksella 7 kirjaa?" "Ei, viisi kirjaa vain", oli vastaus. Se ei siis ollut musta raamattu.

Oikea tähtihetki Hennan elämässä oli Tampereen matka, silloin kun siellä oli vierailulla Presidentti ja rouva Svinhufvud. Henna astui ihmisjoukosta esiin, niiasi⁹ syvään ja kuiskasi: "Jumalan siunausta." Ellen rouva tuli tervehtimään kädestä ja kysyi: "Anteeksi, en kuullut mitä sanoitte?" Henna toisti sanansa ja sai vastauksen: "Kiitos".

Äitienpäivänä 1935, tasan 60 vuotta sitten. Henna Tauranen on eturivissä, viides oikealta.

SÄHKÖASENNUKSET
SÄHKÖ KAAPPOLA

ROUNIONKATU 120

37150 NOKIA

PUH: 342 0700

NYT ON AIKA TEHDÄ KYLPPÄRIREMPPA!

ME TEEMME SEN SINULLE ALUSTA LOPPUUN:

- * ILMAINEN SUUNNITTELU
- * ILMAINEN TARJOUS
- * TAKUUTYÖ

**MUISTA MYÖS KATTAVA
KALUSTENÄYTTELYMME!**

Edullinen peruskorjausratkaisu

IDO

**KIELO
peruskorjaus-
yhdistelmä**

- loistevalaisin 93914
pistorasialla
- peilikaappi 93410
- alakaappi 93412
toimitetaan osina
- helppo asentaa jo pai-
koillaan olevan altaan
alle (Aniara 11140)
- siistiä säilytystilaa
- hyvä valaistus

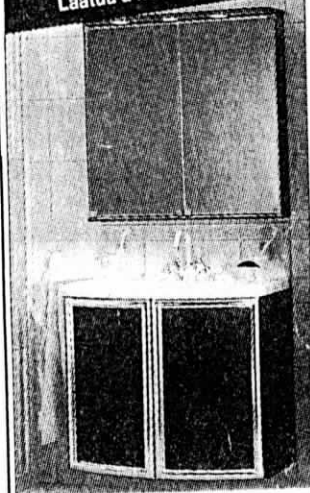
Kestävää laatua !

HÄMEEN PUTKI
- ALANSA AMMATTILAINEN
ROUNIONKATU 51, NOKIA
PUH. 3414 200

**Milano —
ylellisyyttä
italialai-
sittain**

Laatua á la Svedbergs

Nautinnollinen alku päi-
vällesi alkaa Svedbergsin
Milano -kylpyhuoneesta.
Kylpyhuone, joka tarjoaa
Sinulle enemmän: mahon-
kipuuta, kultakoristeita ja
paljon kauniita yksityis-
kohtia malliston muissa
osissa. Tätä kaikkea on
Svedbergsin Milano.

**SVEDBERGS
=MILANO=**

Milano-sarjan näet
meillä.

Olimme ensimmäistä päivää koulussa, me ekaluokkalaiset. Paljon uutta ja outoa koki 7-vuotias sinä päivänä. Opettajaa en ollut nähnyt aikaisemmin ja vain muutama koulutoveri oli tuttu ennestään. Hän, tarinani päähenkilö, oli uusi tuttavuus, näin hänet ensimmäistä kertaa. Kuitenkin tuntui siltä, että olin hänet tunte-

nut jo vuosia. Tytön reipas olemus ja iloisesti helisevä nauru viehätti minua suuresti. Pisteenä iin päällä oli tummat kutrit, joita välitunnilla peitti punainen päähine. Muitakin sievän näköisiä tyttöjä luokassa oli, mutta voiton kaikista vei kuitenkin tuo tummakutrinen kaunotar. Opin tietämään hänen nimensä ja kotinsa paikan. Olisin mielelläni istunut luokassa hänen vieressä, sillä kaksinistuttava pulpetti olisi antanut tuon mahdollisuuden. Kuitenkin sain istuintoverikseni tytön, jolla oli pitkät hiukset kahdella palmikolla. Tämäkin tyttö oli viehättävä ja käytökseltään hillitty. Olin tyytyväinen vierustoveriini. Kaikesta huolimatta olin kateellinen pojalle, joka sai istua tumman kaunottaren vieressä. Sain huomata, että muitakin kateellisiä luokassa oli. Eräät muutkin pojat olisivat mielellään istuneet kiinnostukseni kohteen vieressä.

Välituntileikit antoivat mahdollisuuden päästä lähelle häntä. Ekaluokkalaiset tytöt ja pojat leikkivät mielellään yhdessä. Myöskin liikuntatunnit olivat leikkitunteja. Erään koulupäivän kohokohtana oli laululeikki "Prinsessa Ruusu linnassa". Prinsessa Ruusu oli tumma kaunotar ja minä sain olla prinssi Uljas. Tuntuu vieläkin siltä, että tapaus oli elämäni tähtihetkiä. Oli niin suurta ja jaloa pelastaa prinsessa pahan noidan

pauloista ja laulaa miekkaa heiluttaen "Vaas prinssi Uljas avun tuo..." Kouluaajan kohokohtia olivat erilaiset juhlat, kuten joulujuhlat, äitienpäivät ja kevätjuhlat. Mieluista oli esittää ohjelmanumeroa, jossa oli Tumma kaunotar mukana.

Aina ei elämä ollut ruusunpunaista lapsenakaan. On myöskin tummanpuhuvia hetkiä. Muistelen, että olimme jo neljännellä luokalla. Sinä lauhana kevättalven päivänä olin koettanut saada Tumman huomaamaan itseni. Tuntui siltä, että olin pelkkää ilmaa Hänelle. Tyttö seiso i erään toisen tytön kanssa koulun pääoven edessä. Tein nuoskalumesta pallon. Pusertelin sen kovaksi, liian kovaksi. Ajattelin, että tarkkakätisenä osun punaiseen myssyyn. Heitin pallon. Kuului helinää. Oven ikkunalasi särkyi ja lasinsirpaleet putosivat oven eteen. Näin tyttöjen hämmästyneet kasvot, näin myöskin opettajan tulevan ovesta. Sain jälki-istuntoa ja jouduin hankkimaan uuden lasirudun särkyneen tilalle. Kuinka vaikeata oli asiasta puhua kotona. Äiti suostui antamaan lasin hinnan, joka oli neljä markkaa. Markan arvo oli silloin aivan toinen kuin nykyään.

Äidiltä saamani rahat korvasin erilaisilla työtehtävillä. Ajattelin, että tyttö pitää minua suurena rikollisena, vähintäänkin kauhukakarana. En uskaltanut lähestyä Häntä, vaikka mieleni teki pyytää anteeksi tuhmaa tekoani. Tuntui siltä, että olin loukannut Häntä, vaikka lumipallo ei osunutkaan. Vähän myöhemmin samana talvena hän tuli pyytämään minua erääseen leikkiin mukaan. Käsitin Hänen antaneen anteeksi minulle. Taas elämä oli ruusunhohtoisen punaista.

Kesälomat kuluivat työn touhussa. Isä oli rintamalla. Maataloustyöt olivat suurelta osalta lastenkin harteilla. Kaikki tekivät töitä voimiensa mukaan. Sunnuntai oli lepopäivä, jos ei hyvin tärkeä työ

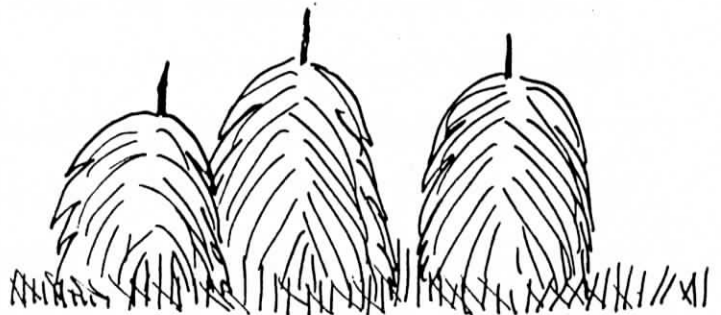

vaatinut silloinkin pellolle. Vapaa-aikana käytiin joella onkimassa ahvenia. Marja-aikaan käytiin metsässä poimintaretkillä. Mummoni kertoi metsän haltijoista, sinipiioista ja metsän neidoista. Kuvittelin niiden olevan koulutoverini Tumman kaunottaren näköisiä. En kuitenkaan nähnyt tätä metsän väkeä. Tuttuja eläimiä tapasin useinkin.

Eräänä kauniina sunnuntaipäivänä lähdin polkupyörällä ajelemaan. Tarkoitukseni oli käydä katsomassa, olisiko Tumma kaunotar liikkeellä kotinsa läheisyydessä. En nähnyt Häntä. Aivan tytön kodin välittömään läheisyyteen en uskaltanut. Näin sillä matkalla erään pojan, luokkatoverini, joka kysyi: "Oletko käynyt Tummaa kaunotarta katsomassa?" Vaikka poika oli luotettava ja mukava toveri, en uskaltanut hänelle myöntää käyneeni tavoittamassa.

Monia vuosia on kulunut noista kouluvuosista ja monia vuosia siitä kun Tumman kaunottaren viimeksi tapasin. Hän palaa mieleeni silloin, kun näköpiiriini ilmestyy tummakutrinen punamyssyinen koulutyttö.

Into Kangasniemi

Muijakin sitten meni taas, iltahuveilleen. No pitihän sille luvata, lähtenyt se olis kumminkin. Parempi sitten kai, että sovussa.

Vaan kyllä se tarttis semmonen laki olla, että kaikki saisi jo nuorena tarpeekseen noita juoksuja harrastaa, ettei enää vanhana tarttis yötä myöten koluta. Mitä vaan naapuritkin ajattelee. Se on aina näin suvella sama juttu. Kun mukulat saadaan nukkumaan, muija alkaa ehdotella, että jos lähdettäis. Minkäs minä tästä, lapset voi herätä kesken yötä ja pelästyä, kun ovat päikseen. Ja sainhan minä niistä hommista jo nuorena tarpeeni.

No muija lähtee, kattelee ensin sopivaa vaatetta, käy pihassa kaivelemassa kätköjään ja lähtee tietä pitkin. Kyllä sillä monesti tuurikin käy, saalis liikkuu ja käy pyydyksiin. Joskus hirvittää, kun se käy vierailinkin kalavesillä, että joku kiukuinen oikeudenomistaja saa sen rysän päältä kiinni. Kyllä se hyvin syötit osaa asettaa ja aika körmyjä on joskus kotiinkin tuonut. Keskenkasvuset se kyllä heittää sikseen.

Elokuulle asti se viihtyy reissuillaan, ei monta taukoa kesässä pidä. Sitten vasta lopettaa, kun illat käy viilleiksi ja yöt pimeiksi.

Vaan hyvin se viihtyy retkillään. Ei malta kotiin lähteä, ennenkuin seutu on hiljentynyt ja linnutkin panneet nukkumaan. On tainnut joskus yö aamuksikin ehtiä. Kolmen maissa se viime yönäkin kolusi kotiin ja oli vielä itikat syöneet niin, että piti ihan rasvaa laittaa.

Nyt jo kolisee alakerrassa. Ei ollut tuuria tällä kertaa. Taitaa sadettakin ripotella, se tekee eetvarttia kasvimaille.

- No, saikkos?

- Pari pientä ahventa ja puolisen tusinaa särkiä. Kissat söi osan jo rannassa ja loput toin pihaan.

KESÄPÄIVÄ

- Onko tullut aika kesän?
tiedusteli mehiläinen,
kurkki räppänestä pesän,
taisi olla äkäinen?

Kielletty on lentämästä,
ikää oli tunti vain.

- Käyn puussa lähimmässä
ja tulen sitten takaisin.

Noin se virkkoi innoissaan
ja lensi nurmikentän ylle.
Näki kukan valkean
laskeutuen sille.

Pikkutytön valkotukkaan
lento oli päättynyt.
Ei löytänytkään kukkaan
mehiläinen nuori nyt.

Pelästynyt tyttönen
äitiänsä huusi apuun.
Apu tuli. Mehiläinen
löysi valkokukkapuun.

Perhot lensi, linnut lauloi.
Järven laine liplatteli.
Tuulenhenki tuoksut toi.
Kesäpäivä kaunein oli.

Into Kangasniemi

**Puhdasta lämpöä,
jatkuvaa säästöä.**

**Uusi monien etujen
Shell-klubi.
Liity jäseneksi
jo tänään.**

termoShell

**Tilaukset: HYVÄMAA KY
(931)3410 912 JA 3420 411**

ÄÄNI

Minusta lähtee niin paljon ääntä nykyisin. Ääntä ja vimmaa. Puhetta, laulua ja huutoa.

Ne käyvät katsomassa minua täällä, istuvat kuuliaisesti vierastunnin alusta loppuun kalvokkaassa päiväsalissa, hymyilevät pingottuneesti ja lausuvat vaimennetulla äänellä joitakin rauhoittavaksi tarkoitettuja sanoja. Koko tunnin ylle pingottuu tukahduttava hiljaisuuden, sanomattomien asioiden kupu, joka minun on pakko lopulta puhkaista. Lauseiden virta työntyy minusta kuin ase, kuin veitsi lävistämään raskaan äänettömyyden kelmun. Puhe tulee minusta rujolla voimalla, ja minä näen heidän säikähtäneet silmänsä, mutta he eivät sano mitään; heidän suunsa piirtävät tiukan ahdistuneen viivan.

He luulevat, että kaikki olisi hyvin, jos tämä ääni lakkaisi tunkeutumasta minusta. Jos minä vaikenisin, palaisin heidän hiljaisiin huoneisiinsa ja lakkaisin repimästä hillittömyydelläni heidän hillityn sivistyneen elämänsä säännöllisesti kuvioitua kangasta.

Mutta kaikki, mikä on kerrostunut minuun, mistä olen ikäni vaiennut, on alkanut väkivaltaisesti tunkeutua äänen ja sanojen outoon magneettikehään. Siinä kehässä olen löytänyt kaaoksestani selkeitä säikeitä, kuin johtolankoja, ja antanut niille nimiä: Pelko ja raivo. Häätännys ja häpeä. Ja rakkaus, sitäkin on, joskus tukahduttavana kuin painava punainen sametti. Minä en halua päästää irti näistä sanojen köysistä ja pudota takaisin puhumattomuuden viitoittamattomaan maisemaan.

Minä en tiennyt, että minulla on näin kova ääni, että minussa on näin paljon painavia ja vaativia sanoja.

Sinä elokuisena iltapäivänä, jolloin kaikki tämä alkoi,

olin istunut helteen raskauttamassa huoneessani, auringon valo oli vinoa, oranssinkeltaista. Katu alhaalla ikkunani alla oli jähmettynyt, ei ainuttakaan kulkijaa, ja huoneisto suljetun oveni oveni takana äänetön. Silti tiesin heidän kaikkien hengittävän siellä, liikkumattomissa kasvoissa vain silmät liikkeessä. Silloin niin monien mykkien iltapäivien paino painautui minun suutani vasten. Avasin suuni ammolleen, jotta en olisi tukehtunut, ja suustani purkautui huuto, kuin kiusatun kissan tai piestyn koiran, eläimen sanaton ja muodoton huuto. He tunkeutuivat huoneeseeni säikähtänein silmin, minun huutoni jatkui vain, takelteli ja etsi muotoja, sanojen mutkikkaita väyliä.

Yhtenä päivänä olin äänetön, puhumaton, liikkumaton, makasin vain vuoteellani, katsoin valon liikettä osaston ikkunoissa, illan tuloa. Sitten tuli yö, ulkovalojen haalistama musta ikkuna-ruudussa, yöhoitajien vaimea puhe käytävältä. Lopulta tuli aamu ja aamun äänet, uuden päivän terävä valo.

Samana iltapäivänä menin kuuntelemaan kuoron harjoituksia. Katselin riveissä seisovia laulajia, suut kalpeissa kasvoissa mustina soikioina. Heistä purkautuva ääni oli raivon ja toivon ristiriidalla raskautettua. Katselin heidän suitaan outoa kunnioitusta tuntien: mitä kaikkea noista suista voikaan ulos tulla, mitä kaikkia ikuisesti vaiettuja lauseita niiden taakse sulkeutuu. Mutta musiikki kutoi kaikesta vimhasta oman kuultavan lempeän kudelmansa.

Minusta lähtee niin paljon ääntä nykyisin, ääntä ja vimmaa, puhetta ja laulua ja huutoa. Kuitenkin laulua yhä enemmän, ja laulun voimakkaassa virrassa kaikki minun sanani muuttuvat värikkäiksi kaloiksi.

KEVÄTRUNO

Onkos ketään muuta, kevään herkkusuuta?

Keväässä on paljon muuta: kärpäsiä, perhosia ja kuu.

Mutta oletkos koskaan kompastunut

koiran herkkuluuhun ja kissan omaan puuhun?

Mutta missäs onkaan kaveri mun?

Piiloissa rantapuun,

jossa kevään merkit, on jo näkyvissä.

Iida Tapola 4. luokka

* * *

KOIRA

Toivoin koiraa kauan, ja sen mä vihdoin sain.

Annoin nimeksi sulle Pepsi, ja herkkuasi on keksi.

Kun sulle näytän keksiä, niin hampaitasi nuolaiset.

Kävelemme kohti koulua ja Pepsi alkaa haukkua.

Sain sut joulu-lahjaksi ja onnellinen olit,

*kun pääsit omaan kotiin. Juoksimme lumen
peittämällä pellolla ja aikaa otin kellolla.*

Nyt olet jo vajaa kaksi ja onnellinen olen.

En tosiaankaan kadu, et sut mä sain.

Hanna Kortesus 6. luokka

SEIKKAILU LAISKIAISTEN MAASSA

Kerran, kun olin metsässä kävelyllä, näin kallion, jonka kyljessä oli suuri reikä. Menin katsomaan, mitä reiässä oli. Mahduin hyvin sen sisään. Siellä oli kaksi nappulaa seinässä. Painoin sitä, jossa oli nuoli eteenpäin. Yhtäkkiä kallion aukon eteen tuli iso kivi. Se peitti suuaukon.

Hetken päästä tuli valoisaa, ja näin ihmeellisen, kallion sisässä olevan kaupungin. Talot olivat sienen näköisiä, ja puissa oli paljon hedelmiä. Aukkaat olivat kääpiöitä. He nukkuivat. Herätin yhden puun alla olevan ja kysyin,

- Missähän minä olen?

Vastaukseksi sain tiedon, että olin laiskiaisten maassa.

Kääpiöt ihmettelivät vain hetken minua. He kertoivat, etteivät kääpiöt tehneet muuta kuin söivät ja nukkuivat, paitsi kerran vuodessa he valvoivat koko vuorokauden. Nyt he kyllä innoissaan näyttivät minulle koko kaupungin nähtävyydet. Lopuksi näin ison, karpässientä muistuttavan talon. Kysyin, mikä se oli. Se oli ministerien asuma paikka, mutta vielä isompi oli kuninkaan palatsi.

Sain mennä kuninkaan tykö. Hän antoi minulle paljon hedelmiä mukaan. Menin kallion aukolle ja katsoin vielä taakseni. Taas kaikki nukkuivat.

Tällä kertaa painoin toista nappulaa. Pääsin takaisin sinne, mistä tulin. Tutkin saamiani hedelmäkärriä. Yhdessä oli pieni lappu, jossa luki: "Tule ensikuun kolmantena päivänä takaisin, koska silloin pidetään vuosivalvojaiset."

Lappua en näyttänyt kenellekään, enkä kertonut seikkailustani. Kävin vielä monta kertaa kallionsisäisessä kaupungissa.

SEIKKAILU AJASSA

Olin katsomassa olohuoneessa televisiota. Yhtäkkiä puhelin soi ja minä menin vastaamaan. Siellä oli joku professori, salanimeltään QXY. Hän sanoi minulle:

- Olen saanut rakennettua salaisen aikakoneen prototyypin. Pyytäisin sinua testaajaksi. On aika varmaa, että se toimii. En ollut oikein varma, mutta hän kertoi paikan, ja minä menin sinne. Siellä oli koodilukot, ja paikka oli maan alla. Painoin napit QXY ja pääsin sisään, koska hän oli kertonut sen puhelimes-
sa. Hän näytti koneen ja kysyi:

- Mihin vuodenaikaan sinä haluat? Tulet olemaan siellä kaksi tuntia.

- Haluan mennä vuoteen tasan 3000.

Menin laitteen sisälle, ja kuului suhahdus. Sitten olin jossain paikassa. Siellä oli sota. Sotakoneet tulittivat ufoja, ja minut vangitsivat kolme metriä pitkät humanoidit. Niitä oli kaksi ja ne veivät minut ufoon. Sitten me menimme ainakin valon nopeudella, ja olimme jo vähän ajan kuluttua jollain planeetalla. Ne lukitsivat minut koneeseen ja tutkivat minua. Sen jälkeen ne laittoivat minut erikoiseen huoneeseen, jossa ei ollut lainkaan ovea, mutta siinä oli sähköpiiri, ja jos siitä yritti mennä, niin kuoli.

Ajattelin, että joutuisin olemaan siellä vielä tunnin, ja pääsisin takaisin samaan aikaan, missä olin, mutta vähän ajan kuluttua ne tuli taas, ja niillä oli aseet. Luulin, että ne aikovat tappaa minut. Sitten katsoin kattoon ja näin katossa kivipuikon. Revin sen irti ja heitin sen sähköpiiriin. Virta katkesi ja lähdin juoksemaan. Ehdin juosta kulman taakse, kun ne yrittivät ampua minut. Jouksin niin paljon kuin jaksoin, onneksi edessäni oli ovi ja pääsin siitä ulos. Ulkona pystyin hengittämään.

Vilkaisin kelloa ja aikaa oli vielä kaksi minuuttia. Keräsin

rojuja oven eteen. Ympärilläni ei ollut mitään, mihin voisi piiloutua. Minulla oli aikaa vain puoli minuuttia, kun ovi alkoi jyskyä. Minäkin yritin pitää ovea, mutta ovi aukesi koko ajan.

Vielä viimeiset sekunnit, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, ja kuului suhahdus. Silloin olin taas laboratoriossa.

Professori kysyi:

- Mitä tapahtui?

Vastasin:

- Ei paljon mitään, täytyy kai tästä lähteä.

Simo Sipilä 5. luokka

- askarruttaa
- kilpailuttaa
- laulattaa
- luetuttaa
- muisteluttaa
- kuunteluttaa
- leikittää
- leirittää

KESÄLOMALLA

Olin viime kesälomalla isäni kanssa ongella hyvässä kalapaikassa. Isäni onki jikillä. Minä ongin lipolla. Isäni sai kaksi kuhaa, ne olivat aika pieniä, mutta kyllä ne kelpasivat. Isäni sai myös viisi ahventa ja vielä yhden siian. Minä taas sain yhden vaivaisen alamittaisen hauen tumpin. Sitten lähdimme kotiin.

Seuraavana päivänä kuhat laitettiin uuniin ja tehtiin ruokaa. Ahvenet ja siiat annettiin kissoille. Kuhat oli hyvää, mutta minua harmitti, kun isä saa aina niin paljon kaloja ja kun minä saan niin vähän kaloja.

Mikko Väisänen 5. luokka

* * *

KUTISTUSKONE

Minä, Markku, Pasi ja Mikko olimme koulussa. Menimme käsityökaappiin piiloon opea. Sitten kuului surrur, ja olimme kynnen kokoisia. Menimme hiirenkoloon. Sieltä tuli hiiri. Se vei meidät ystävällisesti peremmälle käsityökaappiin. Kuului taas surrur, ja olimme taas tavallisen kokoisia ihmisiä.

Sitten otimme hiiren. Annoimme sille nimeksi Ystävällisyys. Olimme koulussa matematiikan tunnilla. Huusimme: "Ystävällisyys!" Ope pelästyi ja juoksi pois. Saimme loppupäivän vapaata.

Janne Lehtinen 4. luokka

VIHREÄ POSSU

Olipa kerran kaukana kaupungista maalaistalo, jossa oli paljon karja-eläimiä. Siellä oli muun muassa lehmiä, possuja ja hevosia. Hevosia oli kolme, possuja kaksi ja lehmiä kuusitoista. Emakot, eli possut olivat juuri saaneet pieniä possuja, mutta miten kummassa yksi ja pienin possuista oli aivan kokonaan vihreä.

Siellämäin ei koskaan oltu nähty vihreitä possuja. Talon isäntä ja emäntä veivät possun lääkärillekin, koska luulivat, että vihreä possu oli sairas. Mutta lääkäri sanoi:

- Possunne on aivan terve, eikä voi olla terveempi.

Talon rouva ja herra lähtivät onnellisina kotiin ja miettivät matkalla, että vihreys johtui siitä, että emakko oli syönyt liikaa ruohoa, ja väri oli jäänyt ikuisiksi ajoiksi pikkupossuun kiinni.

Kului pari päivää ja maalaistaloon tuli suuri joukko lehtikuvaajia, ja possusta tuli julkkis. Siitä asti possua on kutsuttu vihreäksi possuksi.

Sanna Kunnas 5. luokka

RUNO HEVOSISTA

Lumi pölisi ja hevoset hörisi.

Hevoset olivat olleet paastossa

ja nyt ne olivat villinä maastossa.

- Nyt tehdään pukki, päätti Vinteli

ja Hanna putoaa kuin tukki.

Johanna nauraa, muttei nähnyt

lumiauraa, joka tuli Alin takaa

ja pian Johannakin hangessa makaa.

Johanna ja Hanna talliin tulevat

ja hepojaan iloisesti halaavat.

Tytöt varusteet ottavat pois,

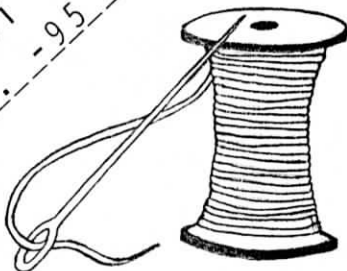
paremminkin käynyt olla vois.

Hevoset menevät nukkumaan

ja valot sammutetaan.

Johanna Lehtinen 6. luokka

Täällä
setelillä
ILMAINEN
HUIVI
ostostesi yhteydessä
30.6.-95 asti

Palveleva Nokialainen

- ompelutarvikkeita
- lankoja
- Triumph liivit
- sukat, sukkahousut

TEKSTIILI LIIKE
SALONEN

Orelinkatu 30
37120 Nokia
puh: 341 0792

MUISTO KESÄLOMASTA

Lähdimme kesälomalle Lohilammelle isän, Arskan ja Teron kanssa. Lähdimme johonkin aikaan, aika aikaisin. Ajoimme kaksi tuntia. Sitten kun pääsimme perille, ajattelin kysyä isältä eräitä asioita:

- Mikä tuo on? Kysyin.

Isä sanoi:

- Se on semmoinen laavu, jossa voi nukkua yön.

Arska sai neljä lohta. Tero sai yhden lohen. Isä ja minä saimme kaksi lohta. Sitten tuli ilta. Menimme laavuun yöksi. Koirat nukkuivat autssa yön. Lähdimme kotiin aamulla.

Markku Kunnas 4. luokka

* * *

ILOINEN LOHIKÄÄRME

Olipa kerran linna, jossa asui aurinkosilmälohikäärme. Se oli niin iso kuin aurinko. Se söi joka päivä kymmentuhatta hampurilaista.

Yhtenä päivänä se sai nuhan, ja se aivasti liekkejä kylään päin. Kylä syttyi palamaan. Lohikäärme soitti palokunnalle. Se painoi numerot 112 ja kertoi tilanteen. Palokunta tuli ja sammutti palon.

Ihmiset asuivat lohikäärmeen linnassa niin kauan, kunnes talot oli korjattu. He pääsivät pian koteihinsa.

Markus Vuorenpää 4. luokka

ATLANTTI

Minä, Markku, Mikko ja Janne vuokrasimme laivan. Se maksoi vain 1,080,000 mk. Ei se ollut kovin halpa, mutta kyllä se oli suuri. Pituuskin oli 486,86 metriä.

Lähdimme merelle 11.11.1994. Päätimme, että keräämme simpukoita. Ensimmäinen lasti oli hyvä. Tuli vähän enemmän kuin tuhat simpukkaa. Sitten eräänä päivänä, aivan myöhään, kello oli noin 22.00, nostimme viimeistä lastia, kun yhtäkkiä laivamme heilahti.

Ajattelimme, että mikä se voisi olla, kun meri oli ihan tyyntä. Unohdimme koko jutun ja aloimme taas nostaa. Nostaessamme verkko tuntui painavalta, mutta jatkoimme vain. Oli pilkkopimeää.

Nostimme lastin kannelle ja menimme nukkumaan. Aamulla, kun heräsimme, menimme kaikki kannelle. Kun näimme jättiläissimpukan, niin kaikkien suut loksahdivat auki. Helmen läpimitta oli varmaan 8 metriä.

Kun pääsimme satamaan 8.2.1995, niin myimme sen museoon. Museo maksoi siitä noin 5,2 miljoonamarkkaa ja kaikki rikastuimme.

Pasi Pyykkö 4. luokka

RUNOJA

*Onnea, Onnea, Onnea vaan,
Mira se Isille toivottaa.
Mutta isi vielä lepäilee,
ja kaiken lisäksi kuorsailee.*

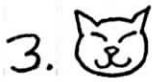
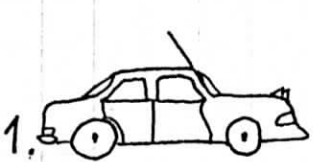
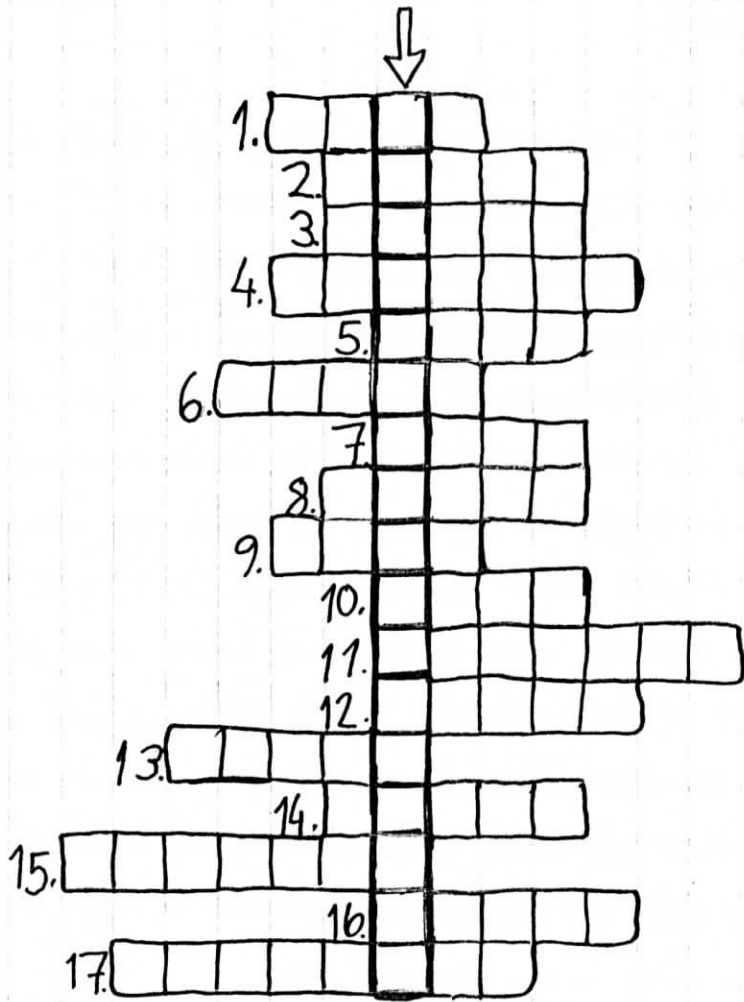
* * *

*On tänään päivä ihana,
mut sä oot vähän lihava.
Mut mitä mä siitä huolin,
kun sain sulta kultatuolin.
Kivi on kova
ja sinä oot soma.
On aika mennä nukkuun
ja aamulla taas käki kukkuu.*

* * *

Mira Toro 3. luokka

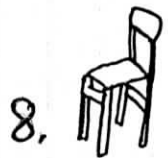
RISTIKKO

4. MIKÄ LAUKKAA?

6. SITÄ LAPSET KÄYVÄT 7.

10.

12.

13.

HAU

14.

16.

17. PARAS KOENUMERO

Joni Lehtonen 4lk

TAKAPIHAN VALTIAS

Kerran, vuosia sitten, sijaitsi rauhallisella paikalla, kaukana kaikista kaupungeista pieni maalaishylä. Kylässä oli kaikki niin kuin ennen vanhaan, sillä asukkaat vaalivat mielellään vanhoja tapoja.

Kukaan ei siellä koskaan toista lyönyt tai haukkunut. Kuitenkin, kuten sanonta kuuluu: poikkeus vahvistaa säännön, ja niistäkin kylästä löytyi henkilö, joka aina parhaansa mukaan yritti pilata rauhan. Hän onnistuikin aikeissaan oikein hyvin, ja kylän rauha rikkoontui usein.

Rauhanrikkoja oli "Kunkku" -nimiseksi kutsuttu poika. Pojan oikea nimi oli Armas Lempinen. Hänen äitinsä oli hieno nainen, joka oli halunnut antaa ainoalle lapselleen oikein herttaisen nimen. Äiti oli kuvitellut, että pojasta tulisi rauhallinen ja kuuliainen. Sitä hän pienenä olikin, mutta armas varttui ja muuttui päivä päivältä vaikeammaksi. Äiti oli epätoivoinen ja pyyteli usein naapureilta apua ongelmaansa, mutta kukaan ei osannut häntä auttaa.

Vanhanaikaisuus kylässä kuvastui myös siinä, että talot oli rakennettu hyvin lähelle toisiaan, ryhmäkyläksi. Taloilla, jotka sijaitsivat tien eli kylänraitin oikealla puolella, oli yhteinen takapiha. Se oli niin suuri, että vaikka siellä olivat jokaisen talon kotieläimet laiduntamassa, oli talojen lapsille ja nuorille oma tilansa takapihalla. Siellä sijaitsi myös harmaa, ränsistynyt vaja, jonka katto oli sammaleen peittämä. Tämä vaja, jonka kaikki halusivat purkaa, oli kuitenkin eräässä mielessä erittäin tarpeellinen. Vajassa nimittäin kokoontui "Kylän kauhut" -niminen kerho, jonka johtajana ja komentajana oli juuri tuo Armas, poika, joka ei antanut kenenkään kutsua itseään oikealla nimellä.

Kylästä löytyi paljon poikia, joista melkein kaikki kuuluivat "Kylän kauhuihin". Tyttöjäkin kylässä oli, mutta heidän ei annettu kuulua kerhoon. Monet heistä vain juoksivat karkuun, kun poikakopla hyökkäsi jostain aidan tai nurkan takaa.

Armas oli aina pienenä ollessaan saanut kaiken, mitä oli halunnut ja hän oli vielä perinyt isänsä suvun voimat ja suuren koon, joten kukaan ei halunnut eikä uskaltanut vastustaa häntä.

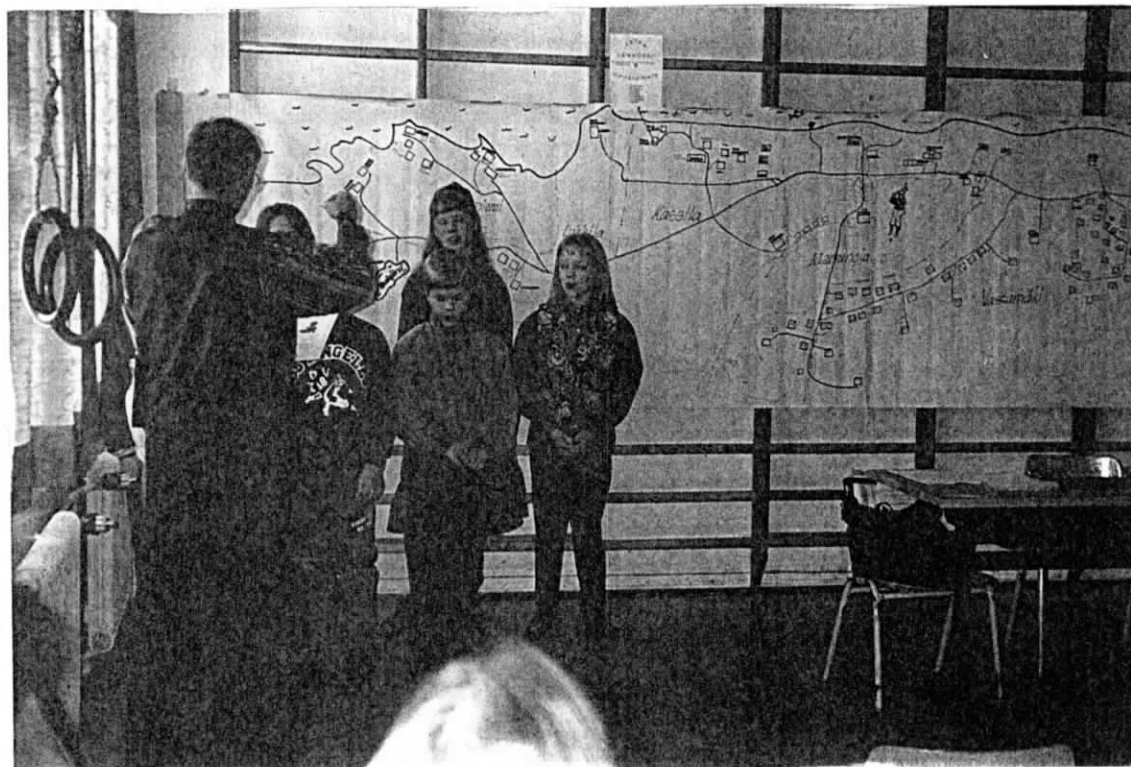
Eräänäkin päivänä, kun kerhon kokous juuri oli koolla vanhassa vajassa, huomasivat pojat Mäkelän piian olevan juuri tuomassa vastapestyjä, valkoisia lakanoita ulos kuivumaan. Lakanat olivat painavassa pyykkikorissa, jota juuri ja juuri jaksoi kantaa. Pojat hyökkäsivät johtajansa käskystä ulos vajasta ja ruopivat hiekkatiellä, minkä jaksoivat. Siitä nousi tietenkin kauhea pöly, joka tarttui lakanoihin, eikä piian auttanut muu, kuin ottaa lakanansa pois narulta ja lähteä vihaisena takaisin sisälle.

Pojilla sen sijaan oli hauskaa ja he palasivat nauraen takaisin vajaan. Vajassa Armas piti puhetta, jonka aikana ei kukaan muu saanut olla äänessä. Puheessaan hän sanoi, että kotieläimillekin olisi keksittävä jotain. Vaikka kaikki eivät samaa mieltä olleetkaan, he kuitenkin kehuivat ajatusta hyväksi ja alkoivat joukolla suunnitella asiaa.

Pitkällisen harkinnan tuloksena he päättivät kaivaa vasikkalaitumelle kuopan, johon sitten eläimet putoaisivat, ja kyläläiset saisivat kiskoa ne sieltä ylös. Tuumasta toimeen, ja jo seuraavana päivänä eräs pojista kävi ryöstämässä yhteisestä puutarhatyökalujen säilytyspaikasta kolme rautaista lapiota. Ne kätettiin huolellisesti resuiseen vajaan ja jäätiin odottelemaan iltaa. Vaikka olikin keskikesä, oli iltaisin kuitenkin vähän hämärämpää, ja silloin yleensä vietiin eläimet läheisen järven rantaan pystytettyyn aitaukseen, joka oli yhteydessä järveen. Siellä saattoivat eläimet kylpeä ja levätä kuumien päivien jälkeen. Niin sinäkin iltana.

Tule ja tutustu -tilaisuus järjestettiin kylän seurojen ja -yhdistysten yhteistyönä. Kyläläisille tarjottiin myös kahvitus.

Oppilasryhmällä oli oma esitys 26.3. 1995 Tule ja tutustu tilaisuudessa. Taustalla kylästä piirretty kartta.

Pahaa aavistamattomat kylän asukit veivät nytkin lehmänsä, hevosensa ja vasikkansa kylpemään ja yöksi nukkumaan huomaamatta vajassa kyykkiviä poikia. Kun viimeinenkin lehmä taluttajineen oli hävinnyt näkyvistä, tulivat pojat yksi kerrallaan ulos vajasta. Poikia oli Armaksen lisäksi yhdeksän, ja koska hän ei, omasta määräyksestään, tehnyt mitään, pojat kaivoivat maata kolmessa vuorossa. Ensin he ottivat varovasti päällimmäisen ruohokerroksen pois ja laittoivat sen säästöön. Sitten he kaivoivat ja kaivoivat Heidän kaivamansa multa kätkettiin läheisen kuusen juurelle. Kuoppa oli pinta-alaltaan suuren kokoinen, sillä eiväthän eläimet pieneen mahtuisikaan.

Armas katseli työtä vierestä ja antoi ohjeita. Hän määräsi myös sen, milloin kaivausvuoroa tuli vaihtaa. Kaivaminen oli kovaa työtä ja hiki oli jokaisella, mutta valittaa ei voinut, sillä olisi saattanut joutua epäsuosioon ja tulla erotetuksi "Kylän kauhuista".

Aikaa kaivamiseen kului koko yö, mutta aamulla kuoppa oli jo lähes pari metriä syvä, ja vaativa työnantajakin näytti tyytyväiseltä. Sitten piti enää saada tukipuita kuopan päälle ja ruohot takaisin paikalleen. Työ kävi väsyneiltä pojilta hoputuksesta huolimatta hitaasti, mutta työ oli valmis juuri siksi, kun eläimet päivän sarastaessa tuotiin takaisin.

Kuoppa oli niin hyvin peitetty, ettei sitä tietämätön millään huomannut. Lehmänvasikatkaan eivät arvanneet mitään. Pojat olivat vajan nurkan takana kytiksessä. Ensin vasikat vain seisovivat aitauksen kulmassa, eivätkä astuneet mihinkään päin, mutta sitten alkoivat kesän kiusalliset itikat, kuten kärpäset ja paarimat kiusata, ja yksi vasikoista juoksi suoraan kuopan suuntaan ja RYSKIS! Se putosi kuoppaan hurjaa meteliä pitäen.

Pojat tirskuivat vajan takana, mutta eivät huomanneet naapurin isäntää, joka koivunhalko kädessä juoksi takaapäin vihaisena

heitä kohti. Armas huomasi miehen juuri ennen kuin olisi ollut liian myöhäistä, ja karjaisi pojille, että piti hajaantua. Mies ei tietenkään saanut nopsia poikia kiinni ja jäi paikalleen seisomaan nyrkkiä heristäen.

Pojat pinkoivat kuka mihinkäkin suuntaan ja nauraa räkättivät mennessään. Jonkin ajan kuluttua pojat palailivat takaisin päin ja näkivät, kuinka vasikkaa yritettiin yhteisvoimin nostaa köysien avulla pois kuopasta. Lopulta vasikka saatiin kiskottua ylös ja se siirrettiin toiselle laitumelle lehmien luokse.

Kyläläiset olivat vimmoissaan, mutta pojilla oli jo täyttä päätä uusi kokous käynnissä. He suunnittelivat, mitä tekisivät seuraavaksi. He päätyivät siihen tulokseen, että oli parasta käydä levolle joksikin aikaa. Pojat menivät läheiseen pieneen metsikköön ja nukahtivat yhden suuren kuusen alle. Pojat nukkuivat niin sikeästi, etteivät ollenkaan huomanneet, mitä sillä välin tapahtui.

Armaksen kodin viereinen talo oli jo jonkin aikaa ollut tyhjillään kiltin, vanhan Vehnäsen tädin kuoltua. Nyt talo oli kuitenkin saamassa uudet asukkaat, ja "Kylän Kauhut" vain eivät tienneet mitään.

Kylänraittia pitkin vyöryivät hevosen vetäminä vaunut, jotka olivat täynnä tavaroita: huonekaluja ja vaatteita. Vaunuissa istuivat mies ja nainen ja tavarakuorman päällä keikkui poika, jolla oli valkoinen, lyhythihainen paita ja siniset polvihousut. Poika oli suunnilleen Armaksen kokoinen ja ikäinen. Hänen kasvonsa olivat auringon ruskistamat, ja paljaat, ruskeat varpaat heiluivat hevosen askelten tahdissa. Pojan tukka oli oikein vaalea ja se oli vähän pörrössäkin.

Mies pysäytti hevosen talon kuistin eteen ja hyppäsi pois vaunuista. Hän auttoi vaimonsa alas ja sanoi pojalle:

- Kalle, pidä sinä huolta Hummasta sillä aikaa, kun minä ja Katariina käymme kysymässä, onko tämä varmasti oikea talo.

Poika tuli alas, nyökkäsi ja jäi taputtamaan Hummaksi kutsuttua hevosta, kun taas hänen äitinsä ja isänsä menivät Armaksen äidiltä kysymään, olivatko varmasti oikeassa paikassa.

Äiti vastasi myöntävästi, toivotti heidät tervetulleiksi ja tarjoutui auttamaan muutossa. Yhteisvoimin he kantoivat tavarat sisälle ja veivät hevosen valjaista riisuttuaan laitumelle. Sen jälkeen he joivat yhdessä kahvia ja juttelivat asioista. Kesken keskustelun Kalle kysyi äkkiä:

- Onko täällä kylässä muita lapsia kuin minä?

Armaksen äiti hymähti ja kertoi:

- On täällä, sekä poikia, että tyttöjä, mutta pojat ovat kauhean julmia ja ilkeitä. He tekevät aina kaikkensa pilatakseen muiden ilon ja usein onnistuvat aika hyvin. Nyt pojat ovat jos-sain tuolla takapihalla, voit mennä sieltä katsomaan.

Kalle nousi rempseästi pöydästä ja lähti etsimään muita poikia.

Noin vartin etsittyään hän näki Armaksen kuusen alla ja meni tönimään tämän hereille. Armas luuli, että tönijä olisi ollut joku hänen "alaisitaan" ja oli valmis sanomaan muutaman valitun sanan. Hän sai kuitenkin hämmästyä toden teolla nähdessään täysin vieraan pojan yläpuolellaan. Armas nousi istumaan ja haukotteli. Sitten hän herätti kaikki muut, ja yhdessä he tuijottivat tulokasta. Kalle ei siitä kuitenkaan hämmentynyt, vaan sanoi reippaasti:

- Terve, olen juuri muuttanut tänne ja ajattelin tutustua teihin. Voisimme tehdä yhdessä kaikenlaista kivaa.

Uniset pojat istuivat ja katselivat kaikki johtajaansa. He näkivät Armaksen ensimmäistä kertaa sanattomana. Kukaan heistä ei kuitenkaan sanonut mitään, ja niinpä Kalle jatkoi:

- Missäs kaikki kylän mukavat tytöt ovat? Olisi kiva olla niidenkin kanssa.

Pojat remahtivat nauramaan, ja Armas sanoi pilkallisesti:

- Eihän niistä tytöistä ole yhtään mihinkään. Eikä kunnan

Talvitapahtuma. Maatalousseura haastoi kylätoimikunnan lenkkiniksihiihtoon: kylätoimikunnasta lähtemässä Esa Alanne. Kylätoimikunta voitti.

Paikalla ollutta yleisöä.

pojat leiki likkojen kanssa. Me ei ainakaan, vai mitä pojat? Kaikki pojat olivat tietysti samaa mieltä ja nyökyttelivät innokkaasti. Kalle lähti ihmetellen paikalta pois, ja "Kylän Kauhut" pistivät pystyyn kokouksen, jossa käsiteltiin Kallea.

Kaikki olivat sitä mieltä, että uusi tulokas pitää viivyttelämättä opettaa kylän tavoille. Kokous loppui, ja pojat näkivät kauhukseen, että Kalle oli haalinut kokoon kaikki kylän tytöt ja hyppi narua heidän kanssaan tien toisella puolella.

Pojat juoksivat kiireesti paikalle ja heittelivät herjaa Kallesta ja tytöistä, mutta tytöt puolustivat Kallea niin rajusti että Armaksen joukon oli pakko perääntyä.

Kalle jatkoi naruhyppyä, mutta toiset olivat raivosta kalpeita. Kallelle täytyisi tehdä jotain. Heidän sitä miettiessään he huomasivat Kallen ja tyttöjen hyppivän ruutua. "Kylän Kauhut" olivat entistä vihaisempia.

Muutaman päivän kuluttua alkoivat Armaksen vaikeudet. Osa hänen komenneltavistaan oli siirtynyt Kallen puolelle tien vastakaiselle reunalle, ja hänen valtansa oli rapistumassa. Jäljelle jääneiden kanssa he puivat tilannetta ja päättivät järjestää kaksintaistelun, jossa ratkeaisi, kummasta tulisi takapihan valtias.

Kallekin suostui ehdotukseen, ja eräänä heinäkuun loppupuolen iltapäivänä urheat taistelijat saapuivat kylänraitille kumpikin omien kannattajiensa saattelemina. Armas oli varma voitostaan ja ajatteli, että tämän jälkeen Kalle ei olisi enää niin nokkava, ja hän saisi valtansa takaisin.

Kannattajat olivat kummatkin omalla tienpuolellaan. Armaksen vallan alla oli enää vain kolme kaikkein arinta poikaa. Kaikki muut, tytöt mukaanlukien, olivat Kallen puolella.

Ensimmäinen laji oli kädenvääntö. Se oli vaikeampaa, kuin Armas oli kuvitellut ja hän hävisikin kaikki kolme erää. Tulos oli Kallelle 3-0. Tytöt hurrasivat, ja naama punaisena Armas aloitti seuraavan lajin. Se oli hänen vahvimpia puoliaan, sillä

kukaan ei aiemmin ollut häntä siinä voittanut. Laji oli, että piti ryömiä yhteisen takapihan toisesta päästä toiseen pelkillä käsillä ja nopeampi voittaa. Armas ilkkui, että Kallen oli turha edes yrittää, hän voittaisi varmasti. Kalle ei siitä lannistunut. Ja niin he lähtivät rinta rinnan matkaan. Puolivälissä näytti siltä, että Armas olisi ollut johdossa, mutta sitten alkoi tapahtua. Kalle lisäsi vauhtia, eikä Armas pystynyt siihen vastaamaan. Kalle voitti vartalonmitalla. Kallen kannattajat huusivat riemuissaan, mutta Armas oli edelleen sitä mieltä, että voittaisi. Tässä välissä oli pieni tauko, jonka jälkeen kilpailu jatkui.

Seuraavaksi piti juosta kylän halki kulkeva tie päästä päähän ja takaisin. Kuiva tie pöllösi, mutta se ei menoa haitannut. Puolimatkassa he juoksivat vierekkäin, mutta maalissa Kalle oli selvästi nopeampi. Kalle astui tyytyväisenä omalle puolelleen tyttöjen keskelle. Armas puolestaan tallusti omalleen itseksensä manaten. Kalle tuli kysymään, oliko vielä lajeja jäljellä ja sai vastauksen, että vielä oli rautarenkaan heitto. Siinä piti neljän metrin päästä pienellä renkaalla osua puutappiin, joka sojotti pystyssä.

Kalle sai aloittaa ja osui komeasti juuri kuten pitikin. Armas oli niin kiihtynyt, että heitti puoli metriä ohitse. Kaikki huusivat, että Kalle oli voittaja. Armasta kiukutti niin, että hän työnsi sormet korviinsa, ettei olisi kuullut hurraa-huutoja. Hetken kuluttua Armas sai tarpeekseen ja karjaisi, ettei Kalle vielä ollut voittaja. Kaikki hiljenivät ja katselivat ihmetellen. Armas selitti, että piti vielä niellä elävä kastemato. Sitten vasta olisi todellinen voittaja tiedossa.

Toiset katselivat pelon vallassa, kun Armas nielaisi madon, jota oli kädessään pitänyt ja röyhtäisi päälle. Tytöt huusivat, että kyllä Kallekin uskaltaa madon nielaista. Armas katseli kaateellisena vierestä, kun Kalle, ilman sen suurempia ongelmia, nielaisi tyttöjen tuoman, ruskean madon. Huuto alkoi jälleen,

mutta kaikki hiljenivät, kun näkivät Armaksen kiivenneen tallin katolle! Sieltä hän huusi, ettei Kalle voinut voittaa, jos hän ei uskaltaisi hypätä tallin katolta. Lisäksi vielä Kallen piti aloittaa.

Hiljaisuuden vallitessa Kalle kiipesi ja hyppäsi. Suoraan alla olevaan heinäkasaan. Hän tuli maahan itseään vahingoittamatta. Armas raivosi nyt niin, että uhkasi hypätä pelkälle nurmikolle heinäkasan sijasta. Lukuisista varoituksista huolimatta hän otti ja hyppäsi! Kaikki katsoivat kauhuissaan. Pian Armas jomakasi maassa ja valitti äänekkäästi.

Vaikka Kalle oli hänen pahin vihollisensa, juoksi Kalle heti maassa makaavan luo ja auttoi tämän istumaan. Seisomaan Armas ei pystynyt omin voimin ja niinpä Kalle kantoi hänet kotiin. Toiset seurasivat perässä ja katselivat, kuinka Armaksen äiti kääri poikansa jalan paksuun kankaaseen ja istutti tämän kuistin penkille.

Armas viittoi Kallen luokseen ja sanoi:

- Hyvä on. Olit minua parempi ja siis voittaja. Halveksin tyttöjä ja käyttäydyin itsekkäästi, mutta nyt olen saanut opetuksen. Ethän halua karkoittaa minua, vaikka sinulla siihen valta olisikin?

- En toki karkoita sinua. Tästä eteenpäin voimme olla kaikki kavereita. Sitten on mukavampaa.

He olivat tehneet sovinnon.

Tämä sovinto helpotti kaikkia kyläläisiä. "Kylän Kauhut" lopettivat toimintansa ja pojat ja tytöt perustivat yhdessä "Kylän Kiiturit" -nimisen urheilukerhon. Siitä lähtien kylässä oli aina mukavaa ja rauhallista. Kauan jälkeenkinpäin kylällä kerrottiin tarinaa pojasta, joka oli ilkeä, mutta muutti tapansa.

MATKA MAAILMAN YMPÄRI

Eräänä päivänä päätin lähteä matkalle maailman ympäri. Tähän minulla oli nyt oiva mahdollisuus, koska olin juuri voittanut lotossa seitsemän oikein.

Lähdin matkalle alkaen sen idästä. Edessä oli jännittävä junamatka halki Venäjän ja Siperian, kohti Kiinaa. Kiinassa oli liian paljon väkeä, joten jatkoin matkaa lentäen yli Tyynenmeren ja Hawajin saarten, suuntana nyt Amerikan manner.

Amerikassa matkustin autolla läpi villin lännen. Atlantin valtameren yli tulinkin laivalla kohti kotirantaa.

Olin nähnyt paljon, olinhan kiertänyt maapallon ympäri.

Juha Mäkelä 4. luokka

Talvitapahtuma 18.2. 1995. Ulla Vuorinen, Ilmari ja Iida Tapola hevosajelulla.

Jääriehaa vietettiin helmikuisen illan hämärtyessä. Makkara-valkeasta huolehti Markku Hautanen.

KORJAUS

Vuonna 1994 ilmestyneessä julkaisussa "Nokia ennen ja nyt", oli Taivalkuntaa koskevassa kirjoituksessani erheellisesti maininta: "Nykyisin Jutilan peltomaat omistaa Antti Hautanen". Maanviljelijä Antti Hautanen omistaa vain osan Jutilan tilan peltomaista.

Into Kangasniemi

Koskenmäen

**Avoinna arkisin
Ma-Pe klo 9-18
Puh. 3412496**

TutteeKä

